

چوار سندووق

به هرام بهيزايي

چوار سندووق

شانۆنامه

وهرگيراني له فارسييه وه:

به رۆژ ئاكره يي

دهزگای چاپ و بلاوكرده وهی ئاراس

ههولير - ههريمي كوردستاني عيراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

به‌ه‌رام به‌یزایی
چوار سندووق
وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: به‌رۆژ ئاکره‌یی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٢٢
چاپی په‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ١٠١ - ٢٠١٢
نه‌خشانندی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل. بۆکان نووری

به هرام بهيزايي، نووسهر، ليكۆلهر، شانۆنامه نووس، سيناريۆنووس و دهرهينهرى فيلم و شانۆ و... له سالى ۱۹۳۸ و له تاراندا چاوى به ژين هه ليناوه. له دواين ساله كانى خويندنى ئامادهيبدا دوو شانۆنامهى ميژوويى نووسيوه و دواتر بۆ ههردهم، وازى له خويندن (له كوليچى ئاداب) هيناوه. بهيزايى له سالى ۱۹۶۰ و له كۆوارى مۆسيقادا، دهستى به بلاوكردنه وهى ليكۆلينه وه كانى له مه پ تياتر كردووه. بهيزايى يه كيك له دامه زرينه رانى يه كه تى نووسه رانى ئيرانه (۱۹۶۸). دواتر له سالى ۱۹۷۹ دا و بۆ ههردهم، وازى له م يه كه تيبه هينا. له سالى ۱۹۶۹ دا به وينه ي مامۆستاي ميوان له زانكۆى تاراندا دهستى به كار كردووه. دوو سال دواى شۆرشى گهلانى ئيران و له سالى ۱۹۸۱ دا له زانكۆى تاران دهركراوه. له سالى ۱۹۹۶ دا و له سه ر داوه تى په رله مانى ناوده وه ل تيبى نووسه ران له ئيستراسبۆرگ نيشته جي بووه. دواى ساليك سه رله نوئى رووى له ئيران كرده وه و دواى هه ژده سال دهستى به كارى شانۆ كرده وه.

سینه‌ما

به‌ی‌زایی له سالی ۱۹۶۰ هوه دهستی به کاری سینه‌ما کردووه و یه‌که‌مین فیلمی به ناوی "پیتژنه" له سالی ۱۹۷۱ به‌ره‌م هیناوه. "چریکه‌ی تارا" و "مه‌رگی یه‌زدگه‌رد" نهو فیلمانهن که به‌ی‌زایی به‌ر له شۆرش‌ی گه‌لانی ئیران (۱۹۷۹) به‌ره‌می هیناون و تا ئه‌م‌پۆش له ئیراندا قه‌ده‌غه کراون. به‌ی‌زایی نو فیلمی دریتژ و چوار کورته‌فیلمی دروست کردووه که له‌لایهن بینهران و په‌خنه‌گرانه‌وه پیشوازییان لی کراوه و حکوومه‌تی ئیرانیش به هه‌موو شیوه و بیانوویه‌ک پیشگیری له بلا‌وبوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه سینه‌ماییه‌کانی کردووه. به‌ی‌زایی نیتزیکه‌ی په‌نجا و یه‌ک سیناریۆی بلا‌و کردوونه‌ته‌وه. "سه‌گکوژی" و "کاتیک که هه‌موومان خه‌وتووین" دوایین فیلمه‌کانی به‌ی‌زایین که به‌ره‌می هیناون.

شانۆ

به‌ه‌رام به‌ی‌زایی یه‌کی‌ک له هونه‌رمهنده ئیرانیانه‌یه که هه‌م له سینه‌ما و هه‌م له شانۆدا، خاوه‌نی کارنامه‌یه‌کی دره‌وشاوه‌یه. به‌ی‌زایی یه‌کی‌ک له لیکۆلهره به‌ناوبانگه‌کانی شانۆی ئیرانه و چه‌ندان لیکۆلینه‌وه‌ی قوولێ له‌مه‌ر شانۆی ئیران و هیندستان چین و ژاپۆنه‌وه بلا‌و کردووه‌ته‌وه که تیکرای ئه‌م کتێبانه له زانکۆکانی ئیراندا، دهرس دهریتنه‌وه.

به‌ی‌زایی له سه‌ره‌تای سالانی شه‌سته‌وه دهستی به نووسینی شانۆنامه کردووه. به‌ی‌زایی نیتزیکه‌ی سی و چوار شانۆنامه‌ی بلا‌و کردوونه‌ته‌وه، به‌لام ته‌نیا دهرفته‌ی دهره‌یتان و پیتشکیشکردنی هه‌شت شانۆگه‌ری پی دراوه. "غولامحوسین ساعیدی" و "ئه‌کبه‌ر رادی" و "به‌ی‌زایی" به دامه‌زیتنه‌رانی شه‌پۆلی نوێ تیاتری ئیران ده‌ژمێردرین. شانۆگه‌رییه‌کانی به‌ی‌زایی، هه‌موو

كات له لايهين بينهران و رهخنه گرانه وه پيشوازييان لي كراوه و له لايهين
حكومهته كانيشه وه (هه م په هله وي و هه م ئيسلامي) كه وتووته ژير
پاله په ستو و سانسوره وه.

به يزايي نيزيكيه ي سي ساليك ده بي كه دانيشتووي ئه مه ريكيه و له
زانكوي ئيستائفورددا خه ريكي ماموستايه تي و ليكولينه وه يه.

که سپۆشهکان:

زهرد

سهوز

سوور

رهش

داوهل

پەردەى يەكەم

[شانق چۆلە. چوار كەس لەسەر زەوى بە ريز دانىشتوون، بير دەكەنەوہ]

زەرد: [لەناكاو رادەپەرى] مەترسى!

سەوز: [رادەپەرى] مەترسى!

سوور: [رادەپەرى] ديسان مەترسى!

زەرد: مەترسىيەكى لىل!

سەوز: مەترسىيەكى ناديار.

سوور: مەترسىيەكى ديار و تەنانەت ھەمىشەيى.

زەرد: وا نابى، من ناتوانم بير بكمەوہ.

سوور: كالا بازركانييەكانمان چيان لى دى، كاروانەكانمان؟

سەوز: گومبەزەكان. شتە پيرۆزەكان؟

سوور: چى بكمين؟ [پوو لە رەش] ھا؟ چى بكمين؟

رەش: ئەگەر زانیتان؟

سوور: [بە سەوز] فەرموو، ئەگەر دەزانى بە خۆت بىل.

رەش: حالت بە حال قەت نەبى.

سەوز: [بە رەش] دەبينم تۆيش چاك خەرفاوى!

سوور: [بە رەش] سەراپا قسەى بەرماوى!

رەش: ئىوھيش ھەردووكتان ملھورن.

سەوز و سوور: [بە زەرد] ئەگەر زانیت؟
زەرد: دەبى بىر بکەينهوه!
هەرسىکیان: بەلێ، دەبى بىر بکەينهوه.
[هەركام لە سووچىک دادەنیشن، وێستە.]
زەرد: [لەناکاو] داوہل!
[هەرسىکیان سەیری دەکەن]
زەرد: پێویستیمان بە داوہلێکە، داوہل! ... ئایشەدریژی بێستانەکان.
[هەرسىکیان سەیری یەکتەر دەکەن]
زەرد: [هەلەستیتەوه] هێمنایەتى وەدى دینى، ناحەزانمان دەترسینى،
ئاسوودەبى بەرھەم دینى.
سەوز: داوہل. [شاگەشکە، هەلەستیتەوه] راست دەکا. داوہل.
سوور: خۆیەتى. خودى خۆیەتى. [هەلەستیتەوه] ئای لەو بىرەى. ئای لەو
بۆچوونە دەقاودەق و پریەپێستەى!
زەرد: لە رۆژى قەوماندا، دەمانپاریژی. لە مائەکاندا ...
سوور: لە بازارپەکاندا ...
سەوز: لە مزگەوت و لە میحرابەکاندا ...
زەرد: لە ھەموو شوینىک! بەلام دەبى بەھیز بى، دەبى چەکار بى.
رەش: باسى مەکە زەندەقم چوو!
سوور: جا قورت بەسەر دژمنى گەل.
زەرد: پروالەتە ترسناکەکەى بۆ دژمنان و دەروونە دلۆفانەکەیشى بۆ خۆمان!
[بە رەش] دەى، تۆ چى دەلێنى؟ قبوولتە؟
رەش: قبوولمە.

سور: قبوولته؟ [جاريك به دەورى خويدا دەخوليتتهوه] قبوولته،
هەرچييهكمان گوت!

سەوز و زەرد: چيمان گوت و چيمان بيست!

هەر چواريان: [به چهقنه ليدانهوه] باخمان گوت و گولمان ويست.

[مؤسويقايهكى شاد. هەر كامتيكيان به لايهكدا رادهكەن. زەرد،
كۆتەرهداريك ديني. پيچكهى ههيه و ناوهوهى كلۆره. رهش،
هەسيريك ديني و بەسەر شانهكاني كۆتەرهدارهكيدا دەدا. سور،
ماسكيك ديني و له شويني دەموچاوي دادەني. زەرد، به خەلۆز
شويني چاوهكاني ديار دەكا. سور، سەوهتهيهك سەراوژير دەكا و
له جياتي سەر، بۆي دايدەني. سەوز به دەوريدا دەخوليتتهوه، ويژد
دەخويني و فووي لي دەكا. ئيستا داوهلهكه گەليك پەلي لي پواوه.
رهش، رادهكا و تەنووهرهيهكي له گيا چنراوي زەنگوله دار ديني، زەرد
و سور، لي وەردهگرن و له كه مەري كۆتەرهدارهكهى دەبهستن.
يهكيكيان دوو دانه قوچي بۆ ديني. يهكيكي تريان زرييهك ديني له
خوري بز. ئەوي تريان ملوانكهيهك ديني له نالي ئەسپ. يهكيكي
تر، جووتيك سۆلهي دارين. يهكيكي تريش كۆمهليك ميداليا.]

سەوز: ئافەرين. دەستخۆش. ئەفراندين هەر وا دەبي!

زەرد: دەبي تەواوي بكهين.

سەوز: تەواوكردن، ئيشي مروفي ناتەواو نيه.

زەرد: دەبي تەياري بكهين!

[سور رادهكا، قامچييهك ديني و له مەچهكي كۆتەرهدارهكهى
دەبهستي. زەرد رهختيك فيشهك ديني و به شانويهوه هەلدهواسي.
سور تفهنگيكي قونتاخ كورتي له شان دەكا. رهش شهپوووريك

دهخاته ملی و زهرديش دووربينيكي لوله يي، سووريش قه ميه كه
ديني و له بهر پشتيني دهنی.

زهرد: هيچي تر ماوه؟

سوور: بهس نيازپاكي!

سهوز: هر نه وهنده بهسه و پر به پيسته تي. بزانه چونمان ته يار كرد؟ دهك
دهستمان خوش بيت!

[سهوز دهچپته پيشه وه و بو پاراستن له چاووزار ملوانكه يه كي
كووژه كه ي له مل دهكا.]

رهش: هر له ئيستاوه گريانم به حالي دوژمن دي!

سوور: ده لين چي هر ئيستا بيخه ينه ري؟

سهوز: نه وه ئهركيكي گه وره يه و له سه سر شانمانه. ها ها [لاپه ريه كه له
گيرفاني دهرديني] هر زوريش خوشه.

[رهش راده كاته دهره وه و به په رده يه كي گه وره ي و نه وشه ييه وه
ديته وه كه خوژه تاويكي گه وره ي له سه سر نه خش كراوه. زهرد
چوارپايه كه ديني. سهوز لاپه ريه گوتاره كه ي له دهسته و خه ريكي
مه شقي خو يندنه وه يه. رهش و سوور په رده كه هه لدين و داوه ل له
چاوان ون ده بي. موسي قا كپ ده بي. زهرد مقه ستيك له گيرفاني
دهرديني و تيژي دهكا. سهوز دهچپته سه ر چوارپايه كه و لاپه ريه
گوتاره كه ي ده كاته وه.]

سهوز: [له سه ره خو، وهك بيژه ريكي كارامه] براياني به ريژ و خوشكاني به
پيژ!

[رهش و سوور باويشكيان ديتي. سهوز، ناگاي لييان ده بي و په له
دهكا]

بهوپه پری خوشحالییه وه، هر ئیستا [سهیری سهعاته که ی دهکا] به لئی
رئیک ئیستا، کاتی ئه وه یه عهرزی هه مووتان بکه م که من له راستیدا
هیچ عهرزیکم نییه. یانی له راستیدا هه لچوونی هه ستونه سهه کانم،
رئیکه ی قسه کردنم پی نادا. له لایه کی تره وه، شاعیر (سههت رهحه ته
خوای لی بی) فهرموویه تی، جا بزنان چهند جوان و به جی شی
فهرمووه، هه لبهت که میک زۆری فهرمووه، به لام فهرمایشته که ی وهک
زیره و گه وه هر فهرمووه. به لئی، جا ده لئی... بیوورن، له بیرم چوو و
نازانم چی ده لئی [چه پله و فیتووی ئه وانی تر. سهوز له چوارپایه که
دیته خواره وه] له کو تاییی ئه م ده ستپیکه دا، یان له ده سپیکی ئه م
کو تایییه دا، سرنجی یه ک به یه کتان بو ئه م پروودا وه شکۆمه ند و
میژوو ییه راده کیشم... [به زهرد] تکایه فهرموون سه ره ی ئیوه یه.

[زهرد به په له تۆقه ی له گه ل دهکا. پاشان مقهسته که ی بهرز دهکاته وه،
سی جار لیکی ده دا و دهنگی لیکدانی مقهست ده بیسری. له حالیکدا
که هه رچواریان هه له هه له لی دهن، رهش و سوور پارچه که
به رده نه خواره وه. داوه ل، ئیستا مرو ئیکی که له گه تی راسته قینه یه
و قیت و قوژ راوه ستا وه. هه رچواریان چه پله لی دهن، داوه لیش
چاو له راست و چه پی خو ی دهکا]

سوور: به ریزان! فهرموون ئه مهش داوه لیک ی راسته قینه. راسته قینه ترین
داوه لیک که دهکرا دروستی بکه ین. ئه ری به راست، ئه گه ره هیی
که سیک با، هیی کاممان ده بوو؟

زهرد: ته ماشا ته ماشا، پیکه نی.

رهش: تو خوشحالییت وا نییه؟ دا بخولیه وه! خول... خول... خول

هه رچواریان: [دهخولینه وه و خولانه وه ی پیشان ده دن] خول... خول...

رهش: خولایه وه! هاها، بهر نه بییه وه. چهند جوان پی دهکه نی. به ئیمه پی

دهكهنی؟

سهوز: بهرپزان! هر وهك دهرانن ئیمه ئومان دروست كردوه. واته، ئه و
به ره می هاوکاری و هاویری ئیمه و گوپرایه و فرمانبهری
ئیمه یه. له م جیهانه پر له مه ترسییه شدا، پارپزه ری هر ه موومانه.

سوور: هر بژی و پایه دار و نهر بیت!

زهرد: ده بی بلین: هه بوونی ئه و، شتیکی پتویست بوو. ئیمه یه هه ستمان
به و پتویستییه کردبوو. كه واته هیزمان پی به خشی...

سوور: نان و ناویشی له سه ر خومانه.

زهرد: چه كدار و ته كووز و ته یارمان كرد و ئه ویش ئه ركه كانی خوئی چاك
دهزانی. چونكه هر له پیناو به جیهینانی ئه و ئه ركه كانه دا هاتووته
دی. كه واته: خزمه تكاری ئیمه یه و تو قینه ری دژمان.

سوور: وهره ته ماشا كه، ئه وها نیشانه ده گرن و ئه وها یه ده ته قینن،
ئه نجامه كه یه: نه مانی دژمن!

سهوز: ئه وه قه مه ی پی ده لین. هر جاره ی بیوه شینی ملیك ده فرینن.

پهش: [به گریانه وه] ئاخ ئه گه ر ده تزانی چ ئازاریکی هه یه، پی ده لین
قامچی!

سوور: ئه مه یه په ته، بو به ستنه وه و راپیچی زیندان كردن.

زهرد: زیندان! چوار دیواریکه و كه سی لی دهرناچی. تی گه یشتی؟

سوور: ئه و چاك تی ده گا!

زهرد: له م سه ره وه دوورینه و له و سه ره شه وه، نیزیكین! كه سیک كه ته نیا
به ریپی خوئی ببینی، دوور نابینی. به لام ئه و دوورینه ی به ریپی خوئی
نه ببینی، دوور نییه سه راوسه ر به ریپته وه.

سهوز: هه ره شه باشه، سیاسه ت باشه، فیل و درۆ و مشووریش هه ره ها.

سوور: هر دژمنیک پښه چاره ی خوی هه یه!

پهش: ئاماده، بۆ پښه وه، ههنگاوی سهبر، برؤا بوسته! راست، چهپ،
 ږاکه!

زهرد: نهخسه له بهران بهر نهخسه دا، به پښه بښه وه ده بی ههنگاوی دواتری
 دژمن پوچه ل بکه یته وه.

پهش: فیشهک به مه یان، برین به مه یان، ئیش به مه یان، به ستنه وه ویش
 به مه یان، تی گه یشتی؟

سوور: ئه و چاک تی دهگا!

زهرد: ئه گه زانیتان شانازیی دروستکردنی ئه و هیی کاممانه؟

سهوز: خاکه راییی حوکم دهکا بهنده باسی خۆم نه کهم، به لام سوپاسی
 ههستی به تینتان ده کهم.

سوور: هاو بییران نه زهری لووتفیان هه یه، نازانم چۆن و به چ زمانیک
 سوپاسیان بکه م.

سهوز: حاشا، نه خیر، تکاتان لی ده کهم، من هیچ بانگه شه یه کم نییه .

سوور: دهترسیم شیاوی ئه و لووتفه نه بم که هاو بییره به ریزه کان له ئاست
 خزمه ته کانمدا ده ینوین.

زهرد: به شی ئیمه قووت درا .

پهش: کلاوی ئیمه ییش با بردی.

سهوز: بریا قسه ی کردبا و به زمانی خوی و بی هیچ زیده گوییه ک بیگوتبا،
 خوی به قهرزداري کاممان ده زانی.

سوور: به و کهسه ی هه لی به ست.

زهرد: به و کهسه ی بییری پی به خشی.

سهوز: بهو كهسهى بۆچوونه ژينبهخشهكهى ژيانى پى بهخشى.

پهش: بهو كهسهى همباليى بۆ كرد.

ههمويان: من... من...!

زهرد: دهى باشه، ئيمه ئه شانا زيبه له ناو خو ماندا به يه كسانى

دهبه شينه وه و سوپاسى ههمومان دهكهن.

سوور: دم خو ش! ئيستا ئيتر دهتوانين بى هيچ خه ميكا، خه ريكي كار و

كاسبيمان بين. [دهست هه لدينى] با برۆين.

پهش: جارى به دوعا.

داوهل: بۆ كوئى؟

[ئهوانهى به تهمان برۆن، پاده وهستن.]

پهش: [خوشحال] ئاى... خو قسهى كرد.

پهش: دهى. كهواته به يارمه تيتان.

داوهل: بۆ كوئى؟

[داوهل له يهك به يهكيان دهروانى]

سوور: وا بزاتم دهيهوئى سوپاسمان بكا. هه رچۆنيك بيت سوپاسيكمان

قهرزداره.

پهش: بيخه سهر حسيبه كهى.

داوهل: [به گريانه وه] واى له حالم واى له پارم.

سوور: دياره له ئاست چاوهروانيه كاني ئيمه دا ههست به نهتوانين دهكا.

زهرد: ئاى چ راستييهك له م دانپيداناندا ههيه. ئه وه دهيهوئى هه ر هيندهمان

خزمهت بكا كه له توانايدايه.

داوهل: من تاكم. هه م نازار دهكيشم و هه م چيژ دهبينم.

سوور و زهرد: [گيڙ] ها؟

سهوز: خه مت نه بي، نه گهر هاوشانتيكت ههبا، دوور نيهه دهره قهتت هاتبا.
داوهل: [به پيگه نينه وه] كه واته نابي هاوشانتيكم بو دروست كهن، مرو له
گه وره بييدا، دهبي تاك بي. كه تاكيش بيت، واته ته نيائيت!

سوور: لوچي كه كه ي هيچي كه م نيهه.

زهرد: له وانه يه زوري شي هه بي، زوريك كه دهكري مائه نيگه راني بيت.

داوهل: باشه، نه گهر ليم رازي نه بن چي دهقه ومي؟

[هه موويان سهيري يه كتر دهكهن]

داوهل: من چيم به سهه ر ديت؟

رهش: راست دهكا. نه گهر واي لي هات، چي بكهين؟

زهرد: نه شتانه ي پيمان داوه، هه هه مووي لي دهستينيه وه.

رهش: چون چوني؟ خو نيمه هيچمان نه ماوه.

زهرد: نان و ناوي لي دهبرين.

داوهل: ناوا... كه واته سهه رله تاخير بهم تاكامه گه يشتين.

زهرد: مه به ست؟

داوهل: من نامه وي قهت قهت بمرم! [تفهنگه كه ي بهرز دهكاتوه] هيچ
چاره يهك نيهه. خزمه تكار تان دهويست؟ ئيستا ئيوهن كه دهبي
خزمه تكارم بن.

سوور: وريا به نه و تفهنگه فيشه كي له به ره!

داوهل: باشتر! ئيوه دهبي گوي له مستم بن!

سوور: چند خوشه، گالته يش ده زاني.

داوهل: گالته نيهه! [ويسته يهك] چه پله م بو لي بدن! [دهستور دها] خيرا!

[هه‌موویان به سه‌رسورمان و گومانه‌وه چه‌پله لی ددهن]

داوه‌ل: ئاوا نا، توندتر!

[توندتر چه‌پله لی ددهن]

داوه‌ل: [قامچییه‌که‌ی به عه‌رزدا ده‌کیشی] بۆم هه‌لپه‌رن.

[واقیان و‌ر ده‌مینی]

په‌ش: ئیمه تۆمان دروست نه‌کردووه له‌گه‌ل خۆمان به شه‌ر بیی.

داوه‌ل: ئیوه منتان دروست نه‌کردووه، جاریکی تر ئهم قسه‌یه‌م به‌رگوئی

نه‌که‌وئی که بلین منتان دروست کردووه، من دروست بووم.

[قامچییه‌که‌ی به عه‌رزدا ده‌کیشی] یاللا، ده‌ی زووکهن، بۆم هه‌لپه‌رن!

سوور: هه‌ر به‌راست خه‌ریکه فه‌رمانمان پی ددها.

سه‌وز: له راستیشدا ریک وایه که ده‌فه‌رموون.

داوه‌ل: گویم له سرت‌سرت نه‌بی! ویت‌ه‌ویت؟ چاوه‌رپی چی ده‌که‌ن ده‌ی،

راست، چه‌پ، خولانه‌وه! لار بوونه‌وه، راست بوونه‌وه، خولانه‌وه! ده‌ی!

[هه‌ر چواریان گیت و به گومانه‌وه خولیک به ده‌وری خۆیاندا ده‌خولینه‌وه]

داوه‌ل: خۆشحالان، نا؟ زیاتر! ده‌ی خۆشحالیی خۆتان له جه‌ژنی (پۆژی)

له‌دایکبووندا ده‌رپرن.

هه‌ر چواریان: نا!

په‌ش: ته‌ماشای که‌ن..

[داوه‌ل به قامچییه‌وه دیت‌ه پیشه‌وه. هه‌موویان ده‌کشینه‌وه. داوه‌ل

قامچییه‌که‌ی به عه‌رزدا ده‌کیشی، ئه‌وان را ده‌که‌ن و ئه‌ویش به

دوایان ده‌که‌وئی. ده‌نگی پییه‌کانی به لیکدانی دوو ته‌خته چاکتر

ده‌بیسری و ده‌بیت‌ه مؤسیقایه‌کی شادی ئهم دیمه‌نه. راکه راکه و

وهداكهوتن له بازنهيهكدا . داوهل لهناكاو رادهوستى [داوهل: راولهستن، گالتهه كرد .
 رهش: [له بازنهكه دهچپته دهرهوه] راولهستن گالتهه دهكرد .
 [ههموويان به گومانهوه رادهوستن . داوهل پى دهكهنى]
 داوهل: ئەم جهژنه شتيكى كهمه، ئەويش ئاگر بازيبه! ههه... ئيستا با يهك
 به يهك تهوقه بكهين .
 سهوز: [بهوانى تر] كهواته بهراستى گالتهه دهكرد .
 داوهل: [پى دهكهنى] گالتههيهكى خوڤ بوو .
 زهره: بهلام ئيمه شتيكمان بو دهركهوت . لهوانهيه روتريك بتهوي هه
 بهراست ئەم قسانه بكه... [بهوانى تر] ئيمه دهبي بيريك لهو روتزه
 بكهينهوه .
 رهش: نا كاكه گيان، ئەو كابرايهكى دلپاكه، وهكو خويمان ئەهلى خاكه .
 زهره: ئەگه راسه دهكهى تفهنگهكهت دانى .
 سوور: قامچيهكهيش!
 داوهل: [دهكشپتهوه] منيش خهريكه ههنديك شتم بو روون دهبيتتهوه،
 [دهنهرينى] من خوڤ خستمهوه بيرتان .
 رهش: خوڤ خستووويهتتهيهوه بيرمان .
 داوهل: خهتاي خوڤمه . ئيوه ههه بيرتان بوڤ نهچوو بوو . بهلام ئيستا هه
 بهراست دهتانهوي ئەمانهه لى بستينهوه .
 سهوز: ئيمه دهمانهوي برادهرايهتت ههسهنگينين .
 داوهل: فريو ناخوڤ . ئيدى هيچ برادهرايهتتبهك له گورپدا نيهه .
 [به دهستريك تفهنگهكهى ههلديني و به دهستهكهى ترى،

قامچييهكەي لە ھەوادا دەسوورپيئي]

داوھل: ھەر چييهكەي مەن دەلیم دەبی بيكەن.

پەش: وەي دۆشاو!

سەوز: لەگەل ئیمەيەتی؟

سوور: تەواومان کرد!

داوھل: چۆك دادەن! دەي، زووكەن!

زەرد: ئاخر تۆ پييهكەني ئاشتبوونەوت لئ گرتووین.

داوھل: چۆك دادەن! خیرا، دەي!

[بە ھاتوھاوارەو دەچیتە پيشەو، دەنگی پییه تەختەکانی... ھەر

كاميكيان لە ترسان بە لایەكدا رادەكەن. سوور، چاوەکانی

نووقاندوو و گوپیەکانی بە ھەردوو دەست داپۆشیو و لە ترسان

بەدەوری خۆیدا دەخولیتەو. داوھل بەدوای ئەوانی تردا رای کردوو

و بە نەپەنەپ لە شانۆ چوووتە دەرەو،]

دەنگی داوھل: ھۆ... ی... ھۆ... ی!

سوور: [رادەووستی و بەترسەو چاوەکانی دەکاتەو] بینەرانی

خۆشەویست! مەبەستی ئیمە بە هیچ شیوہیەك ئەمە نەبوو. نازانم

کوپی کارەکەمان ھەلە بوو. بیریشمان لپی نەدەکردوو. [سەیری

دەرەو دەکا و بە ھەردوو لەپ لەسەری خۆی دەدا] ئەي ھاوار...

کاتی راولەستان نییە. وەزعیکی تووش و ئالۆزە.

[بە غار لە لایەكەو دەچیتە دەرەو. زەرد لە ھەمان لاو و بە

ھەناسەبرکی دیتە ژوورەو]

زەرد: کئی بییری لە شتیکی وا دەکردوو؟ کئی بییری لە شتیکی وا دەکردوو؟

[سەوز بە ھەناسەبرکی و لە لایەكەي ترەو دیتە ژوورەو]

سهوز: خهتای تو بوو. ئەم بیره هیی تو بوو.

زەرد: بەلام تۆش پەسەندت کرد. وا نییه؟

سهوز: دەتەوی تاوانبارم بکە؟

زەرد: تۆیش هاوکاریمان کرد، دلگەرمیت پێ داین.

سهوز: من نەمدەزانی ئاکامەکە ئهوه دەبیت.

زەرد: مەگەر تالەح و بەختت نەگرتەوه و چاک نەهات؟

سهوز: چاک هات، بەلام دیاره بۆ ئهوه!

زەرد: [زەرد بە ترسەوه سهیری دەرەوه دەکا] کاریک بکە.

سهوز: خواپە تۆبە... سەت جار تۆبە!

[هەرکام بە لایەکیدا دەچنە دەرەوه. لە هەمان کاتدا رەش

تێهەلدەدریتە ژوورەوه]

رەش: [پوو لە دەرەوه] بەمن دەویری؟ [قۆڵ هەلدەمالی] لە من دەدە؟

[دەچیتە پیشەوه] ئیستا حالیت دەکەم. [دەلێی شتیکی پێ دەکەوی،

تەقلەپەک لی دەداتەوه] ئاخ!

[هەلمەتیکی تر و تەقلەپەکی تر، زەرد لەو لاوه پاشەوپاش دیتە

ژوورەوه]

رەش: ئاخ! ئوخ!

زەرد: [پادەچلەکی] کی بوو؟ [بەکتری دەبینن] ئهوه لەژێر دەست و پێمدا چ

دەکە؟

رەش: دەست و پێی تو لەو ناوهدا چ دەکەن؟ [نازارەکانی بە بیر دینەوه] ئەهی

هاوار، سەت هاوار! زەندەقم چوو. هەناسە بوو بە تاسە.

زەرد: کپووزانەوه بەسە. دەبی بیڕیک بکەینەوه.

پهش: من هیج شتیکم به میشکدا نایه.

زهرد: جا تو میشتکت ههیه؟

[زهرد به ترسهوه سهیری دهردهکیشی و سهیری ئەملا و ئەولا دهکا]

پهش: دهلیم: وا بزانیم ئەگەر تۆقهمان لهگه‌لی کردبا، ئەوهمان به‌سه‌ر نه‌دهات!

زهرد: سه‌ریووت! ئەو به ته‌ما بوو تاقیمان بکاته‌وه، یه‌که به یه‌که!

پهش: [به داوه‌ل که له‌وئ نییه] به‌دغه‌ری خویری!

زهرد: که‌س به‌رگه‌ی ناگرئ. من بی‌ری خۆم کردووه‌ته‌وه. ئەگەر هیج رییه‌کمان نه‌بوو، خۆم ده‌کوژم.

پهش: [تی نه‌گه‌یشتوو] چ ده‌که‌ی؟

زهرد: خۆکوشتن. له ئابرووچوون گه‌لیک چاکتره.

پهش: [تی نه‌گه‌یشتوو] له چی چاکتره؟

زهرد: له ئابرووچوون.

پهش: [پاده‌په‌ری] هات!

زهرد: ده‌بی پیکه‌وه بین [به راستدا ده‌روا] وهره!

پهش: [پای ده‌گرئ] له‌ویشه!

زهرد: [به چه‌پدا ده‌روا] به‌م لایه‌دا.

پهش: [پاده‌وه‌ستی] له‌ویشه!

زهرد: [ده‌کشیتته دواوه] به‌و لایه‌دا.

پهش: لی‌ره‌شه.

[قاقای ترسینه‌ری داوه‌ل. سه‌وز و سوور زهنده‌قیان چوو و پاده‌که‌نه

ژووره‌وه]

سهوز: خوايه ئهم عهزابه چييه؟ ئيمه چ گوناھتيگمان کردبوو؟
سوور: من پيشبينيم کردبوو. پيشبينيم کردبوو!
زهرد: بهراست؟ ئهدى بۆ هيچت نهگوت؟
سوور: دها هاوارم کردبا؟
زهرد: که دهنگت نهکرد يانى توپش رات لهسهه بوو.
سوور: من تهنيا بۆ ريزلتيان له جهنابت بوو که دهنگم نهکرد.
زهرد: تو زورت پي چاک بوو و له دروستکردنيشيدا به شانازيهوه
بهشداريت کرد.
سوور: [زهرد نيشان دها] سوچی ئهو کهسه بوو که قسهی کرد.
زهرد: [سوور نيشان دها] سوچی ئهو کهسه بوو که دهنگی نهکرد!
سهوز: سوچ تهنيا ئهوه بوو که ئيمه هيچکامتيگمان نهماندهزانی.
رهش: کهواته بي سوچ لهم نيوانهدا بهس داوهله، ها؟ پراوهستن! [گوئی
هلهدهخا] وا بزائم هيچ باسيک نيهه.
سوور: بهلي، ئيتتر بهدوامان ناکهوي.
رهش: سهتاسهت زانيويهتي کاریکی خهراپی کردووه و پهشيمان بووهتهوه.
زهرد: قسهی قور! [گوئی هلهدهخا] شيوانهکهی گوريوه.
رهش: چييهکهی گوريوه؟
زهرد: شيوانهکهی!
سوور: زور بيدهنگه. بيگومان پيلانتيکی ههيه.
سهوز: وهرن سوودیک لهه ههلوهرجه وهرگرين و بيریک بکهينهوه!
زهرد: باشتره پهيمانی دوستايهتي بهستين. پهيمانيک که تا دوا ههناسه
ليی لا نهدهين.

پهش: [پوو له سوور] پهيمان، چييه؟
سوور: له خوځي بېرسه!
زهرد: پهيماننامه! پهيمان دهبهستين كه له ههموو شوينكدا ههر پيځهوه بين و
پشتي پهكيش قهت بهر نهدهين.
پهش: دهم خوځش، رحمت له قهبري بابت!
زهرد: كهواته تامادهن؟
سهوز: تاماده!
پهش و سوور: تاماده!
[زهرد رادهكاته سهر چوارپايهكه و نهواني تر، لتي كو دهبنهوه.]
ههمويان: ئيمه...
زهرد: پيځهوه.
سوور: له پال پهكتر.
سهوز: له ناست پهكتر.
پهش: به يارمهتي پهكتر.
زهرد: يهك دل و يهك زمان.
سوور: يهك رهگ و يهك ريشه.
سهوز: يهكسان و يهك پارچه.
زهرد: سويند دهخوين.
ههمويان: سويند دهخوين!
زهرد: ههموو دهميک.
سوور: له ههموو شوينتيک.

سەوز: لە ھەموو حالێکدا.
پەش: لە ھەموو مالێکدا.
زەرد: ھەر پێکەوێ بەین.
پەش: لێک جیا نەبین.
زەرد: دەست لەناو دەست.
سەوز: پێ لەناو پێ.
سوور: شان بە شان.
پەش: ئەژنۆ بە ئەژنۆ.
زەرد: بە براییەتی.
سوور: دووپاتی دەکەمەوێ.
زەرد: بە براییەتی.
پەش: ئەوێمانت گوت.
زەرد: بە براییەتی.
سەوز: یاداشتێ بکەن.
زەرد: خۆر گەواھە!
سوور: بە یەكسانی، بە یەكسانی، بە یەكسانی.
سەوز: دەبێ کۆبوونەوێ بکەین!
زەرد: ئادە، کۆبوونەوێ!
[ھەر چواریان لەسەر عەرز دادەنیشان.]
سەوز: کۆبوونەوێکەمان فەرمییە.
پەش: سام و شکۆتان بینی؟ بەو یال و کۆپالەوێ؟

سهوز: دوورکوژی نئزیک بهتالہ!

پرش: دلیم دوور نییہ خیرخوازیشمان بی. دوور نییہ به مہبہستی
خزمہتکردن بیتہ پیشہوہ، ئیمہیش به پراکردن دلئ دہشکینین.
سهوز: مہحالہ گیانہ، مہحال! ئہو ہەر له سەرہتاوہ ناوہپرۆک و جہوہہری
خوی دہرخست.

پرش: ئہری کاکہ ئہدی نہیگوت گالتہی کرد؟
سوور: گالتہی چی! نان ئہو نانہ کہ له خوانہ.
سهوز: بهلئ برایان، کردار ببینن نہک گوفتار!
زہرد: با پی بلین.

سوور: با ہوشداریی بدہینی.

سوور: گفتوگوی لهگہل بکہین.

زہرد: نابئ ہیچ کاریک بکہین.

پرش: ئہمہیان ہەر زور سہختہ.

زہرد: تاقہ کاریک کہ دہبئ بیکہین، ئہوہیہ کہ تہنانت ئاورپیکیشی لی
نہدہینہوہ. دہبئ وا رہفتار بکہین کہ گواہ ہەر نابیین.

سوور: به چاوی کراوہوہ؟

زہرد: ئیمہ بہم ئاورنہدانہوہیہمان دہیکوژین. ئیمہ بۆ خۆمان خہریکی
ژیانی خۆمان دہبین و وا نیشان دہدہین کہ ئہو ہەر له ئارادا نییہ.

پرش: ئہو فیلہی کہ دہیلئی، لەوی دہکہین یان له خۆمان؟

سهوز: بهلئ بهلئ، سوودہکەئ؟

زہرد: کہ بزائین به تہمای چییہ؟

سوور: وەک قہرہپوولی نہژمیدراوہ! نا، ئیمہ نابئ دہست لەسەر دہست

دانیشین، دهبی دستبجی حسیب و کتیبمان یه کلا بکهینه وه.

سهوز: بهلی، وهک هلهیه کی زهق و چاکنه کراوه، دهبی دستبجی خه تیک بهسه ناوه کهیدا بئین. چاکتر وایه دستبجی ناوی لهسه ئه م خاکه بسرپته وه.

سوور: ئه گهر ئیمه حسیبه که یه کلا نه کهینه وه، ئه و حسیبمان یه کلا دهکاته وه. پئییه که ددوژیتته وه و خه تیک بهسه ناوی هه مووماندا دینی.

زهرد: نا، ئه و پیویستی به ئیمه یه، له بهرئه وهی ئه گهر له ناومان بهرئ، له ئاست مه ترسییه کاندا به تاقی ته نیا ده مینتته وه.

رهش: ئیمه پیش ئه گهر نه بین، ئه دی خوئی بهسه کیدا فش کاته وه؟

زهرد: راسته. ئه مه پیش ئه خیره ن قسه یه کی کرد له قسه بچی!

رهش: به دست خۆم نه بوو!

سهوز: قسه ی زهلام زهلام، ده یه وئی ئیمه گوئی له مستی جه نابی بین.

سوور: بۆی بکه وینه سه ر چۆک و... پیتاکی بدهینی.

زهرد: ده یه وئی هه موو بیر و ئه ندیشه کانمان بخه یینه خزمه ت جه نابیان.

سهوز: سه تاسه ت دواتر ده یه وئی له پشت سه ری راوه ستین و نوپژیش بکه یین.

سوور: یانی بیپه رستین!

رهش: حای... پاشانیش هه ز دهکا به دههۆل و زورپناکه ی هه لپه رین!

سوور: راسته.

رهش: ته نانه ت به بی دههۆل و زورپناش!

زهرد: ده کری قسه ی قور نه که ی؟

رهش: تا ئیستا تاقیم نه کردووه ته وه.

زەرد: بەلێ مەبەستی رێک ئەم شتانەیه و ئێمەیش نابێ مل بدەین.
 پەش: دە وەللا... بزە و نانی شوانی خواردوو.
 زەرد: دەبێ بیرێک لەو بەکەینەو چۆن ئەو شتانە ی لێ بستێنێنەو کە
 داومانەتێ، قامچی، تەفەنگ، فیشەک...
 سوور: تەنانەت ژیانیشی!
 سەوز: هەلبەت ئەگەر بە پێویستمان زانی.
 زەرد: ئێمە دەبێ لە یەک دانەبیرێن و بیر و بۆچوونەکانمان بە یەکتەر بلێین،
 تا لە کۆتادا رێیەکی راست و دروست دەدۆزینەو.
 سوور: خێراتریش بێن، باشتەر!
 سەوز: ئەمرۆ لە سبەینی باشتەر، ئەم ساتەیش لە ساتیکی تر!
 زەرد: جارێ هەر کاممان بە لایەکدا دەروێن و وا نیشان دەدەین کە هیچ
 شتیک رووی نەداو.
 [دوو دەکەونەو]
 پەش: بێدەنگ!
 سەوز: کپ و بێدەنگ!
 زەرد: هیچ شتیک رووی نەداو.
 [هەرسێکیان دەچنە دەرەو و سوور دەمینێتەو]
 سوور: [خۆشحال] بەپێچەوانەو! بەپێچەوانەو بێنەرانی بەرێز، شتیک
 گرینگ رووی داو و ئەویش ئەوێه کە ئێمە پێکەوین... لە هەر
 شوێنیکیش بێن هەر خەریکی بێرکردنەو.
 [داوێل هەر لە ناکا و دەرێنێ و دێتە ژوورەو. سوور دلی خۆی
 گرتوو و خەریکە دەبووریتەو].

داوئل: ههها ههها!

سوور: [بهسه ترسه كهيدا زال دهبئ] سلاوتان لئ بئ قوربان،
تهدروستيتان باشه؟ خو دلمه ندييهك، ناخوشيهك، نازاركتان نييه
شوكر بؤ خوا. بهنده خهريك بووم بئره دا تئ دهپه ريم. به لوتفي
جه نابتان.

داوئل: به لوتفي من...

سوور: به لوتفي جه نابتان، ريگه ويان زور خوش كراون، تيكرا ساف و ريك
و تهخت هه هه موويسي دار و درهخت، [ئاره قهئ دهسريتته وه] ئاي
لهم خووره، به راستي ييش قوربان، ئه م خووره له ژير لوتف و
مهرحمه تهكاني جه نابي موباره كه دا، تيشكيكي دلرفيني ليوه
دهپژئ. گه رما قوربان، گه رمايه كي خوش و فينكه. دوور نييه ورده
وشكه سالييه كمان بيته بهر، به لام نابئ لي بترسيين، له بهرئه وه ي
ده بيته هوي بهر زبوونه وه نرخه كاني بازار... ياني له ساي لوتف و
بؤوونه زيرينه كانتان قوربان، ئه وپه ري پيشكه وتنئكي
سه رسامه يته به نسيبي ئيمه ي بهنده كانت.

داوئل: كو بوونه وه كه تان سيخوريكي تئدا بوو.

سوور: [داچله كاو] ياني، مه بهستي جه نابتان ئه وه يه كه...

داوئل: چاك تئ گه يشتي!

سوور: [له ناكاو دهكه ويته سهر چوك] قوربان! من بازارگانيكي بچووكم و
هيچي تر. كرپن و فروشتنيك دهكه م، ئه ويش شاياني گوتن نييه.
نانئكي نه مر و نه ژي، ئه ويش له سايه ي سهري جه نابتانه وه. نانئيك
دهخوم دووان دهكه مه خير [به زوري پئ دهكه نئ] هه به راست، به م
دوايييه شتومه كي چاكامان هئناوه، هه هه مووشييان شاياني
جه نابي موبارهك. نه خير قوربان، باج نييه [به هئواشي] دياريه.

بهنده له قوولايي دلوه...

داوول: من... [سوور رادهوستي] چاوم زور تيزن.

سوور: زوريش جوانن قوربان!

داوول: تو خهريك بوويت له دستم رات دهکرد.

سوور: بهنده قوربان؟... بهنده پيم وا بوو خوتان هز ناکه ن بؤر و بؤگه نيکی وهک من بکه ويته بهرچاوه ماقووله کانتان.

داوول: به راست؟

سوور: دهنه ئه مه يان خيلافي مهيلي بهنده بوو. دهنانن من ته نيا بازرگان نيکی بچووکم و هيچي تر.

داوول: نيزنت دهنه مي همان بازرگانه بچوکه که بيت.

سوور: خوا گيان چ لوتف و مهرحه مه تي! قوربان روخسه ت بفرموون شانازی ئه وه م هه بي دستي جه نابتان...

داوول: [تووره] هز ناکه م هيچ که سي دستم ماچ بکا.

سوور: [سيحر لي کراو] خوشکاندنه وه يه کی پياوانه.

داوول: [رهق] به لام ماچکردني پيلاوه که م نازاده!

سوور: [راده چله کی] به لي؟ ئاها، به لي، پيلاو! [به نابه دل ييه وه] به وپه پری شاناز ييه وه.

[پيلاوه که ي ماچ دهکا و هه لده ست يته وه]

سوور: قوربان، خو ئه م شتانه هه ر له نيوان خو ماندا دهن يته وه؟

داوول: پيوسته؟

سوور: راست ييه که ي ئه وه يه من دهنه وي له گه ل ئه م خه لکه دا بريم.

داوول: ئه ویش به شيويه کی موخته ره مانه.

سوور: منیش بۆ خۆم کهسیکم قوربان.
 داوئل: چ باشتر لهوهی که ههبيت؟
 سوور: بۆ لهناوبردنی ههر جۆره گومانیک...
 داوئل: بهلێ، بهلێ، بۆ دهست پێ ناکهی؟
 [سوور ههر له ناکاو بهرۆکی خۆی دادهدرێ. داوئل به قامچی له بهر
 پێی دهکوێ.]
 سوور: ههی ئامان سهت ئهمان، ههی گریان سهت فیغان.
 داوئل: داکهوه. بگهوزه. بنالینه!
 سوور: ئای مردم، مردم خهڵکینه مردم.
 داوئل: های... های... [بێدهنگ دهپێ] سرنجی ههچ کهسی رانهکیشا؟
 سوور: کهسیک خهریکه دی.
 داوئل: های... هۆی... های... های... های هۆی!
 [دهچپته دهرهوه. سوور دهگری و دهگهوزی، سهوز له لایهکی ترهوه
 دپته ژوورهوه.]
 سهوز: چی بووه گیانهکهم چی قهوماوه؟ [رادهوهستی] ئهوه ههنیسک
 دهدهیت؟
 سوور: سهرم!
 سهوز: دیشی؟
 سوور: لهشم. دهست له برینهکانی لهشم مهده!
 سهوز: برین؟
 سوور: ئیمه به دهستهوه دراوین. سیخوړیکمان تیدا بووه.
 سهوز: قسهبههر؟

سوور: ئەو لە کون و کەلە بەری ھەموو شتێک گەیشتووھ. ئەی ھاوار! چ بەلایەکە... ئاخ!

سەوز: کەواتە تۆی ئەشکەنجە دا! [تووڕە] یەکیک دەبێ پێشی بگرێ، یەکیک دەبێ لە دەمی بدا.

سوور: ئای زگم، پشتم.

سەوز: ئارام بە. من ئەم بەرپرسیەتیە قبوڵ دەکەم. دەرسەکانی باو و باپیرانمان چی بوون؟ بەلێ، شۆرش و شەھیدبوون! نە کەمتر و نە زیاتر! خۆ بە دەستەوێدان لە لای ئێمە قەت نەبوو و نییە و نابێ. ئێستایش رێک کاتی ئەوێ دەستی خواوەند لە قۆلی منەوہ بێتە دەر!

سوور: ئەو لەولا چ باسە؟

سەوز: دەنگیکت بیست؟

سوور: برارۆ... رێگە ی دەرچوون لە کام لایە؟

سەوز: ئارام بە، گیانە، ئارام. راوەستە و ھەموو شتێک بە چاوی خۆت ببینە!

سوور: ھەر ئەوێ دەوی کە لێم دیوہ بەسمە، ئێتر بەرگە ناگرم!

[دەچیتە دەرەوہ. داوہل بە شین و پۆرۆ دیتە ژوورەوہ]

داوہل: لە کوێیە؟ چیی لێ ھات؟

سەوز: ئەوہ تۆیش دەگریەیت؟

داوہل: زگم پێی دەسووتی، ھەر بە راستی زگم پێی دەسووتی.

سەوز: تۆ ئەشکەنجەت داوہ. قامچیەکەت ھیشتا بۆنی خوینی لێ دی.

داوہل: خواپە کە ی ئەم دەستەم دەبریەوہ؟

سەوز: کارەساتیکی دلتەزین. کرداریکی نامرۆفانە.

داوەل: ناچاری کردم! [لە ناکاو دەکشیتەوه] چ خویئ بوو، چ شەپۆلێک بوو
لە خویئ!

سەوز: باسی چی دەکەیت؟

داوەل: سووکایەتیی پی کردم. دەستەویەخەم بوو. ناچاری کردم.

سەوز: [توورە] تۆیش ئەو کارە درێدانهیەت کرد؟

داوەل: درێدانه. بەلێ درێدانه. چ لێدان و تێهەلدانێک بوو. یارمەتییم بدە.
تکایە یارمەتییم بدە.

سەوز: من؟

داوەل: بەلێ، نیتەر نامەوئ هیچ کەسیک ئەشکەنجە بدەم. من مرۆیەکی
دلێرقم. دەبی کەسیکی تر قۆل هەلمالی. کەسیکی دلنەرم.

سەوز: ئەوەیان جێی خۆشحالییە.

داوەل: کەسیکی وەک تۆ.

سەوز: فلتەفلت!

داوەل: قبوولی بکە. لە پێناو رزگارکردنی برادەرەکانت قەبوولی بکە.

سەوز: قسە قۆر!

داوەل: مەگەر ئەرکی تۆ رزگارکردنی مرۆفەکان نییە؟

سەوز: بەلێ، رزگارکردنی مرۆف لە دەست تۆ، نەک بە دەستی تۆ.

داوەل: [بە گریانەوه] نیتەر نامەوئ ئەو کارەساتە دووپات بیتەوه. یارمەتییم
بدە، پێم بلێ چۆن لەگەڵ کەسی دواتردا بجوولیمەوه.

سەوز: [حەپەساو] کەسی دواتر؟

داوەل: ئادی. ئەو ناوی کەسیکی هینا.

سەوز: [تۇقىو] ناو؟

داوئل: بەلى، ناوى كەسىكى لەژىر ئەشكەنجەدا ھىنا. ناوئەكە چى بوو؟ [بىر دەكاتەو] لە بىرم نەماو، بەلام گوتى وەك مەترسىيەك لىمەو نىزىكە. زۆر نىزىكە. گوتى دوو ھەنگاو لىمەو دوورە، يانى دەتوانم بلىم رىك لەو شوپىنەيە كە تۆ راوستاوى.

سەوز: [دەكشىتەو] من؟ ... بىگومان ھەلەيەك رووى داو.

داوئل: ھەلە؟

سەوز: بەدحالىبوون! رق و قىن! دژمنە زانستىيەكانم ھەردەم چاوپىتى ھەل و دەرفەتتىكن. [بە پىكەنىنەو] ئەگەر سىخورىك لە كۆبونەوئەكەماندا بووى، ئەو خۆى شاھىد بوو كە من ھىچ قسەيەك نەكردو. [پەشۆكاو] سەت برىا بە بىرم دەھاتەو چىم گوت. جەنابتان چاك دەزانن كە من تەنانت دەرفەتى ئەم كارانەشىم نىيە.

داوئل: ئەدى دەرفەتى كارى چۆن چۆنىت ھەيە؟

سەوز: پىشكىن و پىداچوونەو بە دەق و بەلگەنامە كۆنەكاندا، بە تايبەت لەبارەى مېتافىزىياو.

داوئل: بىستوومە زانكان پىويستىيان بە تەنبايى و بىدەنگىيەكى رەھايە.

سەوز: زۆرىش نا، قوربان.

داوئل: سەيرە، تەنانت كەمىكىش؟

سەوز: [بە پىكەنىنەو] كەمىك با. بەلام زۆر نا.

داوئل: كەواتە بەم ئاكامە گەشىتىن كە زۆرىش پىويستە [بە جەخت لىكردنەو] بەتايبەت ئىستا. تۆ بۆت ھەيە سوود لەمانە وەرگىت.

سەوز: تەنبايى...

داوئل: ھەرۋەھا بىدەنگىيەكى رەھا. باشتەر نىيە؟

سەوز: [پى دەكەنى] راست دەفەر موويت. من چىم بەم قسانە داوہ؟ من بىلايەنم. تەواو بىلايەن و بە ھەموو بىلايەن شىمەوہ لە خزمەت جەنابتاندام.

داوہل: كەواتە با تاقىيى بکەينەوہ؟

سەوز: دلنيا بن. من تەنانەت لە يەكەمىن كۆبوونەوہدا، بىلايەن يەكەم بە ھەفالىەكانم پرادەگەيەنم.

داوہل: كەواتە كۆبوونەوہشتان ھەيە؟ زۆر سوپاس بۆ ئەم ھەوالە.

سەوز: [حەپەساو] بەلام قوربان، من ھىچ مەبەستىكم لەم قسەيە نەبوو و نەمدەويست ھىچ ھەوالىكت بەدمى.

داوہل: مەبەستت ئەو نەبوو؟ بەلام من دەلىم تۆ مەبەستت پىك ئەمە بوو! تۆ ھەوالىكى گرینگت پى دام.

سەوز: [بى حال و پەرىشان] ئەم كارەم خيانەت بوو.

داوہل: من نەپىيەكەت نادركىتم [پى دەكەنى] سوپىند دەخۆم.

سەوز: [گىژ] ئاخ، تۆبە! سەت جار تۆبە.

[بە لۆزەلۆژ دەروا. بەلام دواي چەند ھەنگاويك دەگەریتەوہ و بە

لايەكى تردا دەروا.]

سەوز: ھاوار و سەت مخابن! ...

داوہل: چى بووہ؟

سەوز: ھاتن. سەت حەيف و مخابن... من ئىتر لە پرووى برادرەكانمدا

چاوم ھەلنايى.

[داوہل پشتى تى دەكا. زەرد و رەش لەلای چەپەوہ و بە پەلە دىنە

ژوورەه.]

زەرد: [خۆشحال] ئەو ھاتىن... [سەوز دوور دەكەوئىتەوھ] بۆ كوئى؟ [سەوز
 يا دەكا] فيكر و بىرى نوئ!
 [سەوز بە پەرتشانىيەوھ دەچىتە دەرەوھ].
 زەرد: گوئ بگره [بە دواى سەوزدا دەروا] من بىرىكم كردووتەوھ... [بە
 رەش] بۆچى پۆشت؟
 رەش: دياره فيكرهكەتى بە دل نەبوو.
 زەرد: خو من هيشتا نەمگوتووه.
 رەش: جا بزانه ئەگەر بتگوتبا چى دەقەوما.
 زەرد: يانى ئىمەى نەدیت؟ بەلام من بانگم كرد.
 رەش: دەبا ھاوارت كردبا.
 زەرد: با بە دوايدا بچين.
 رەش: ئىستە كاتى ئەوھىيە ئەوى تريان بىت. تو لىرە بە. من دەروم و
 دەيھينم.
 [بە دواى سەوزدا دەچىتە دەرەوھ. داوھل لەسەرەخۆ دەگەپتەوھ].
 داوھل: ماندوو نەبىت!
 زەرد: [ئاورىكى لى دەداتەوھ و دادەچلەكى] ماندوو نيم.
 داوھل: بىستوومە پلانى زۆرت ھەن.
 زەرد: كەم تا كورتىك.
 داوھل: پلانى خراپ، ئەويش دژ بە من.
 زەرد: ھەرچىيەكم لە دەست بىت، درىغى ناكەم.
 داوھل: كەواتە راستە.
 زەرد: لىتى ناشارمەوھ.

داوئل: دەی باشه، من چیم پی دهکری؟
 زەرد: هەر چیهکت له دەست دئ، بیکه.
 داوئل: تۆ دتهوی بیته پالەوان. ها؟ به لام من نامەوی بتکەم به ئەفسانە. وا
 بزائم کۆبوونەوهیهکتان لێره ههیه.
 زەرد: هەر بۆیهش ئێره جپی تۆ نییه.
 داوئل: راسته، راسته. کهواته تۆ دژی منیت.
 زەرد: دژ نا، دژمن!
 داوئل: دژمنایهتییهکی سەرسەخت.
 زەرد: سەرسەخت نا، خویناوی!
 داوئل: زۆر خوشحالم.
 زەرد: [حهپهساو] خوشحال؟
 داوئل: من ئیزنی ئەوهت پی دەدم که دژمنم بیت. ئەمەیش دەبیتە هوی
 بهخۆنازینم.
 زەرد: ئەم قسه قۆرانه چیه دەیانکهی؟
 داوئل: هیچ بیرت لپی کردووتهوه؟ تۆ به دژایهتیکردنت، ترسناکترم
 دهکەیت. ئەمەیان زۆر باشه. من گهورهتر و گهورهتر دەبم و ئیوهیش
 بچووک و بچووکتەر. ئەوسا، هیچ کەس زات ناکا، بهرهو پرووم بیتەوه.
 زەرد: لهوچهلهوج! تۆ بهم قسانه دتهوی، خهباتهکەم بی نرخ بکهیت. دتهوی
 ناچارم بکهیت پاشهکشه بکهم. به لام من ناماده نیم ئەو رۆله بگێرم
 که تۆ پیت خوشه. ئادی من پهره به دژایهتییم دەدم.
 داوئل: هەر ئەو دژایهتییهی من پیم خوشه. ئەمه واته خولانهوهی بی مانا.
 خو تۆ ئەم شتانه چاک دەزانیت.

[زەرد، پشتی تی دەکا . له دوورەوه، پەش و سهوز و سوور
سەرەتاتکی دەکەن. داوێل دەیانبینی.]

داوێل: چەندت بدەمی که به راشکاوی دژایه‌تییم بکهیت؟
زەرد: قسه‌ی قۆر مه‌که!

داوێل: قه‌ی ناکا، من خۆم پشتیوانییت لی دەکەم.
زەرد: زاری بۆگه‌نت داخه!

داوێل: باشه... زۆر باشه، هه‌روا جنیوی پیستر بدۆزه‌وه، سیفه‌تی دژیو و
ناحه‌ز. هه‌م ئەوان بڕوات پی دەکەن و هه‌م منیش ترسناکتر دیمه
به‌رچاو.

زەرد: وه‌کو براده‌ریک قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که!
داوێل: وه‌کو دژمنیکت پی باشته‌ه؟ به‌لام خۆ بیجگه‌ له‌ من و تو، که‌سی تر
لیره‌ نییه. به‌س من و توین.

زەرد: [په‌لاماری ده‌دا] تیکه‌لی خۆتم مه‌که.
داوێل: چی بوو؟ مه‌گه‌ر بیجگه‌ له‌ من و تو، که‌سی تریش لی‌ره‌یه؟ [وا نیشان
ده‌دا که تازه‌ ئەوانی تری بینیوه] وای... هه‌موویان، هه‌ر هه‌موویان
لی‌ره‌ن! ده‌بووا ئەمه‌یان قه‌ت قه‌ت ئاشکرا نه‌با. من و تو ده‌بووایه
وریاتر بین.

[سوور و سهوز له‌سه‌ره‌خۆ دینه‌ پێشه‌وه]

زەرد: زرته‌بۆزی خوێری! تو به‌ته‌ما بووی له‌ پیش چاوی براده‌ره‌کانم سووک
و بی نرخم بکه‌ی، به‌لام بۆت نه‌چوو هه‌ر! ئەوان چاک ده‌مناسن.
سوور: ئادی، ورده‌ ورده‌ خه‌ریکین چاک ده‌تناسین.
زەرد: [په‌ وانی تر] ئەو ده‌یویست بڕوا و متمانه‌تان لاواز بکا. ئاگاتان لییه؟

داوہل: بلی، دەی بلی. دیارہ من شایانی ئەم بی نمەکییەم. منیک کہ مافی
پەخنەگرتنم پی دایت!

زەرد: تو؟ بە من؟

سوور: مەیکە ھەرا!

زەرد: برادەرەکانم فریو ناخۆن!

سەوز: لەسەرەخۆ، تووشی ھەلچوونی ھەستونەست مەبە گیانە!

داوہل: تیک چوو! ھەمووی تیک چوو! لیتی گەرتن با جنتیو بدا. با لیم بدا.
مافی خۆیەتی، من ئاگام لە دەورو بەرمان نەبوو.

زەرد: ھەی دێوی دەبەنگ!

سەوز: [رای گرتووہ] تۆزیک لەسەر خۆ گیانەکەم، بی ئەدەبی مەکە.

زەرد: زرتەبۆزی گزگل و خۆپیری!

سوور: دەی باشە، بیپرەوہ، مەیکە فشه!

[زەرد دادەچلەکی.]

سوور: ئیمە ھەموومان لیترە بووین. من بە چاوی خۆم بینیم.

زەرد: چیت بینی؟

سوور: ھەیف بۆ ئەو ئەشکەنجەییەکی کہ من بەرگەیم گرت و ددانم لەسەر

جەرگم دانا [دەییوئی برۆا] تف!

زەرد: [رای دەگرۆی] پراوہستە... [بە سەوز] تۆ پیتی بلی.

سەوز: من ھیچم لە دەست نایە.

[دەرۆا.]

زەرد: گوئی لە قسەیی منیش بگرن... [بە داوہل] ئاوا نامینی، ھەر ئاوا بۆت

ناچیتە سەر. [بە دەرەوہ] گوئی لە قسەیی منیش بگرن.

[به دواياندا دهچپته دهرهوه. داوهل به ههموو هيز و تواناي خوځي پي]

دهكهنې. رهش هيدى هيدى دپته پيشهوه. له داوهل و دهرهوه

دهروانې. له هوځي پيكنه نينه كهى دهگهړي. سهر دهرناكا.]

رهش: بلې با ئيمه يش پي بكه نين.

داوهل: [پيكنه نينه كهى رادهگري] توپش لپره يت؟

رهش: خهريك بووم ته ماشام دهكرد. عه جايه ب فيلت لي كردن ها!

داوهل: فيلت؟

رهش: بي وينه بووا!

داوهل: هوځي، پيت له به ركهت زياتر رامه كيشه.

رهش: به سهري تو هر هيچ به ريه كم نيبه.

داوهل: بيدهنگ!

رهش: ياني هه مبوو، فرو شتم.

داوهل: [دوستانه] تو دياره زور قسه خوځشي.

رهش: توپش زور قسه ناخوځشي.

داوهل: ئيشت چيبه؟

رهش: پيمه ره دروست دهكهم و پيمه ره لي ددهم.

داوهل: هه دهكهى له مه و دوا پيمه رهم بو دروست بكه يت و پيمه رهم بو لي

بده يت؟

رهش: هه زم گوو دهخوا شتي وا بكا.

داوهل: با پيت بليم. تو هيچ كهست له گهل نيبه و تاك و تهنياي.

رهش: دهى جا چى بوو؟ توپش كهست له گهل نيبه و تاك و تهنياي.

داوهل: من گهره م و تو بچووكيت.

پەش: تۆقەلەۋى و من لاوازم.

داۋەل: روحم خەفەت دەخۋا و لەشم كەيف دەكا.

پەش: دوور نىيە لە داخان روحت دەربچى، بەلام لەشت لە خۇشيانىان بتهقى!
داۋەل: ھىي... تۆ برادەرى چاكت ھەن، زۆر چاكا! [پى دەكەنى] تف لەم
دنيايە پيس و بى سيفەتە... ۋەفادارىيى مرۆف بە ۋەفای سەگ
دەچوئىن.

پەش: سەگ؟

داۋەل: ئادى. دەيگوت تۆ ۋەكو سەگ بە ۋەفای. چاكيش كار دەكەي، ۋەكو...
نا. ئەمەيان زۆر خراپە، نايلىم.

پەش: كى ئەم قسەيەيى كردوۋە؟

داۋەل: يەككى لە برادەرەكانت. نا... زۆرم لى مەكە، ناۋى ناھىنم.

پەش: كامەيان؟

داۋەل: لەۋانەيە بىيىتە دژمنى.

پەش: تۆ ناۋى نايلى تاكو من لە ھەموويان بە گومان بم. ترحىو.

داۋەل: من پشتى تۆم گرت. ئەۋان دەيانگوت تۆ لە ئەقل و تىگەيشتندا،
تۆزىك لە پاشىت. دەيانگوت گىرەت لە ھەۋلىرى دەگەرى. دەيانگوت
زۆربەي ھەرەزۆرى جاران، ھەر بە كەرەكەرە پلانەكانيان تىك
دەدەي.

پەش: بەراست؟

داۋەل: ھەلبەت ئەۋان لەلای خۆت قسە ناكەن، بەلام...

پەش: [ناپەھەت] چى؟

داۋەل: دەيانگوت تۆ شياۋى پيشكەوتن نىت!

پەش: [شل بووئەتەو] كەواتە ئەخیرەن ئەمەیان گوت؟ [پەرىشان] كەواتە من ئاوهام.

داوئل: دياره نارەحت بوويت. ئەگەر واىە، ھەر گوپى مەدەيە. وا بزانه ھەر ھيچم نەگوتووه. باشە؟ ھيچ كەس ھيچكى نەگوتووه.

پەش: بۆچى خۆم فریو بدەم؟ ئەوان راست دەكەن. من ھيچ نازانم... [گەرم دادى] بەلام دەمەوئ دەست پى بکەم، من دەمەوئ دەست پى بکەم.

داوئل: ئافەرىن!... منیش يارمەتیت دەدەم.

پەش: [ھاوار دەكا] من دەمەوئ دەست پى بکەم!

داوئل: [ھوتاف دەدا] تۆيش مرۆفیت... ئیمە ھەموومان براى يەكين و تۆيش مافی خۆت ھەيە! من مافی لە كیس چووت دەگە پینمەو.

پەش: يانی چى دەكەى؟

داوئل: مافی ئەوت دەدەمى كە ببیتە خاوەنى كراسەكەى بەرت.

پەش: دۆشاو! خۆ كراسەكەم ھەر ھى خۆمە.

داوئل: ئازادیت دەدەمى. دەزانی ئازادى چىيە؟ نا، نازانى. تۆ لە مەودوا ئازادى.

پەش: جا چ دەبى؟

داوئل: تۆ ئازادى لە وەزعى خۆت رازى بیت. تۆ ئازادى كە زياتر ئيش بکەى و بۆ پرگارکەرى خۆت نزا بکەى و پياريتتەو.

پەش: نزا... ئادى چاكت گوت [دەكەوئتە سەر چۆك و دەستەكانى ھەلدەبپى] خوايە لوتفیک بکە ئەم دپوهمەيە تۆزقالتیک ئاقل پى.

داوئل: ئامین.

پەش: نەختیک شەرەفى بدەيە.

داوئل: ئامپن.

رەش: سەر دەرزىيەك غىرەت.

داوئل: چىت گوت؟

رەش: [ھەلدەستىتە ۋە] ئەگەر ناتەۋى، ئەۋە ھىچ!

داوئل: لىي دەۋە!

رەش: پىس دەبى.

داوئل: [حەپەساۋ] دەستى من دەگىرپىيەۋە؟

رەش: كەس قىۋوللى كىر دىۋو؟ ... [پى دەكەنى] دەستىم بۇ ھەر كەسىك درىژ

كىر، پىشتى تى كىرەم.

داوئل: تۆ زىاتىر لە بەشى خۆت پى دەكەنى!

رەش: شىتىكىش تەلەبكارم.

داوئل: ۋاز ناھىنىت، ھا؟ تو سەرى من ۋەرە و كەمىكى لى دابىشكىنە.

رەش: داشكاندن بەسەرى تۆ لەۋە زىاتىر نابى.

داوئل: تو مەرگى من، ھەر كەمىك پى بىكەنە.

رەش: باشە، ۋاۋەستە تا دەمىرى.

داوئل: لىت دەدەم ھا!

رەش: [بە گىرمانەۋە] ئاى...

داوئل: چى بوۋ؟ خۆ ھىشتا لىم نەداۋى؟

رەش: لىت نەداۋم؟ ۋام زانى لىت دام.

داوئل: [توۋرە] سەگە! تۆ زۆر زىرەك و ۋىرايت. تۆ جىگەى مەترسىيىت.

[بە قامچىيەۋە پەلامارى دەدا، رەش دەكشىتەۋە.]

داوول: گوتت پيمه ره دروست دهكهي؟

رهش: ئادي، پيمه رهي چاكيش دروست دهكهم.

داوول: ئەمەشيان كارىكى مەترسیداره، دەبى ئاگام لیت بى. [به پرتاوی لیتی دهچیتە پیشهوه] تۆ ته نیایت! دەبى سندوقتیک دروست بکهی.

رهش: [ترساو] دهتهوی لهوانی ترم جودا بکهیهوه؟

داوول: ئیستا ئیتر ههموتان له یهکتر جودان. دهی زوو که دهی... دەبى سندوقتیک بۆ خۆت دروست بکهیت.

رهش: هۆۆۆی... بمگهنی!

داوول: [پهلاماری دهدا] زووکه! دهی! زوو!

[دهنگی تهختهکان، راوی رهش دهنی و دهچنه دهرهوه. زهره، پهشۆکاو و سهوز و سووریش به کاوهخۆ، دینه ژوورهوه.]

زهره: دهنگی ئەو بوو، دهنگی ئەو بوو.

سوور: دهی جا چی بوو؟

زهره: داواى یارمهتیی دهکرد.

سوور: ئەدی بۆ یارمهتیی نادهیت؟

زهره: به تاقی تهنیا و به دهستی بهتال؟

سوور: ئاگات له زارت بیئت!

سوور: هاوبهشته! ئەرى؟ ئەگەر ئەو سیخور نهبی، یانی تۆیت. ئەمهیش ههمووی تروکه لهکه.

زهره: سهت جارم گوت، هیچ سیخوریک لهناوماندا نییه!

سوور: ههمو سیخوریک ئەم قسهیه دهکا.

زهره: ئەو ئەم قسهیهی کردووه تاكو تیکمان بهردا.

سوور: زانا سه له فیه کان گوته نی: بهنده بۆم قووت ناچی.

زهرد: ئه ویش هه ئه وهی دهوی، بۆ تی ناگهیت؟ ئه و خه ریکه له یه کتری دامان ده بری!

[رهش له لایه که وه و له حالیکدا ته خته داریکی پییه، به جلو به رگی درا وه ده دیته ژوره وه. داوه ل به قامچییه وه به داویدا دی.]

رهش: بمگه نی... بمگه نی!

داوه ل: خیرا که، دهی، زوو!

[له لایه که ی تره وه ده چنه ده ره وه.]

زهرد: [بی ئۆقره به سهوز و سوور] دهی، چیتان بینی؟

سوور: ده ته وی قسه م لی ده رکیشیت؟

سهوز: کار له کار تراز او ه.

زهرد: هیشتا نا، به لام ئه گه ر هه روا ده ست له سه ر ده ست دانین و به س ته ماشا بکهین، هه ر به راستی کار له کار ده ترازیت.

سهوز: جه نابتان رینوینی بفرموون!

سوور: گوپی لی بگرن، به لام ئاوری لی مه دهنه وه!... دژایه تییه کی پر له به رژه وه ندی! جنیو ده دا تا تۆیش شتیک بلایت و بچی قسه که ت بفرۆشی... [به زهرد] قسه فرۆش!

زهرد: [به رۆکی سوور ده گری] تۆ خه ریکی خه نجه ر ده وه شینیت.

سوور: تۆ.

زهرد: تۆ.

سوور: تۆ.

سهوز: براینه، تکایه به گژی یه کدا مه چن!

زهرد: [واز له سوور دینى] به لام ئاخر ئه و؟

سوور: چى دهبى با ببى. من چوزانم لایه نگرى کتیه؟

سهوز: [نیکه ران] لایه نگرى داوهل؟

زهرد: لایه نگرى ئیمه!

سوور: لایه نگرى خوئى!

سهوز: من په نام بۆ خوا ده بهم.

[پهش له لایه کهه وه، به له شى بریندار و جلو به رگى دپراوه وه،
سندووقیكى پییه و پرا دهکاته ژووره وه. داوهل به قامچییه وه پراوى
دهنى.]

داوهل: خیرا، دهى خیراتر، په ل ببزیوه!

[له لایه کهه ی تره وه دهچنه دهره وه.]

سوور: ئه مانه هه مووى سه روساخته یه. فرتوفیلله. تیاترۆیه. گره و له سه ر
تیکرای سه ر قوفله کانم دهکهم، که هاوده ستى یه کترن.

زهرد: دپاره زۆر دلنیایت... بیسه لینه.

سوور: ئیمه کریاره کانمان چاک دناسین، ئه و که سه ی که بینیت، ده می که
هیچ که س قهرزى پى نادا!

زهرد: من هه ر گومانم له وه یه که تۆ ئه شکه نجه درابیت. وه ره بزانه کوا جیى
قه مچییه کان؟ برینه کانتم پيشان بده بزانه؟

سوور: [داچله کواو] چا وچاو، داواى سه نه د و به لگه م لى دهکا... من هیچ
پى وىستیم به وه نییه خو م به برینه کانم هه لکیشم.

زهرد: کوا؟ کوا؟

سوور: مه گه ر پاره ی نه ختت داوه؟ خو من نه مگوتوه پاله وان و شتى وام. تۆ

گوت.

سهوز: درۆزن! فیلبار!

سوور: چی دهلتی؟ من نیتتر له گهڵ ئیوهدا نیم. نیم و تهواوا!

زهرد: ئادی ئه گهر سوودیکى ههبا له گهڵماندا دهبوویت... [به سهوز] ده

تۆیش کاریک بکه، دهی!

سهوز: من پهنا ده بهمه بهر خوا.

زهرد: چهند جار؟ قهت بیر له وه ناکهیه وه خواوهند له دهست ئیوه پهنا بۆ

کوئ بهری؟

سهوز: من خۆم تیکهلی ئهم بهزمه ناکهم. چیم بهم شهپ و دهمه قالهیه داوه؟

زهرد: زۆریشت پى داوه. داوی ئه و سه ره ی تۆیه.

سهوز: هه رچییه ک روو بدا، هه ر هه مووی ویستی خوایه. دهستی ئه و له

سه رووی گشت دهسته کانه.

زهرد: واز له م قسه ژهنگاویانه بینه.

سهوز: تۆ خه ریکی سووکایه تی به من ده که ی!

زهرد: به قسه ژهنگاوییه کانت ده که م!

سهوز: نه خیر زهحمهت مه کیشن. هیچ داوا ی لیبوور دنیك قبول ناکهم. لیم

گران هات!

سوور: له منیش!

زهرد: باسه که مه گۆره!

سهوز: هه رگیز، پیداگرتن هیچ سوودیکى نییه! نیتتر نه گوئ له قسه یه ک

ده گرم و نه وه لامیک له منه وه ده بیسن!

سوور: له منیش! هه ر به جاریک بی نرخی کردی!

زەرد: كيشەى سەرەككيبەكە، ئىمە نىن! ئەو! يەككىمان تووش بوو و داواى
يارمەتيمان لى دەكا!

سەوز: كار بگاتە شوينى، سووكايەتى بە كراسى زانست بكرى؟ وەللا باوكم
نوورژەنە!

سوور: مەلى دنيا تەواو بوو و پۇژى قىامەتە!

سەوز: نا بابە، ئەم قسانە چييه!

زەرد: چاكە دەى، ئەو پىگەيەكتان بۇ خۇبواردن دىتەو. كەچى يەككىمان
لەوئى، لە چنگى ئەو دىوہزمەدا... بەلى بۆم دەرکەوت، تۆ خۆت
پاسپاردەيت، يەككىكتان پاسپىردراوہ [ھاوار دەكا] كامتان؟

سوور: خۆت!

زەرد: تۆ!

سەوز: تۆ!

سوور: تۆ!

زەرد: قەشمەر.

سوور: ساختەچى.

زەرد: سيخوپ.

سەوز: زمانباز.

زەرد: پاوانكار!

سوور: مفتەخۆر.

زەرد: بەكرىگىراو.

سەوز: تۆى.

زەرد: تۆ!

سوور: تۆ!

سهوز: تهماشا!

[پەش، ھېدى ھېدى و لە ھالئىكدا كە لەژىر سىندووقىكدا چەماوتەتەو،
دېتە ژوورەو، چەند ھەنگاويكىش بە دوای ئەودا، داوھل بە
پىكەننەو دېتە ژوورەو و قامچىيەكەى لە ھەوادا دەسوورپىنى.]

داوھل: ھۆى! ھۆى!

[ھەرسىكىيان ھەپەساون. شانۆ تارىك دەبى.]

پهردہی دووہم

[شہو. چوار سندووق له چوار سووچی شانۆ، دانراون]

ھاواریک: ھۆ... ھۆ... ھۆی.

[مۆسیقایہ کی شاد. داوہل به ھنگاوی قورس و جوولہیہ کی پر له
زیدہرۆیی و به سہماکردنہوہ، دیتہ ژورہوہ. سہیری ھەرچار لا و
سہرہوہ و خوارہوہ دہکا. پئی دہکنئی.]

داوہل: ھیچ باسیک نییہ!

[به دووربینہوہ سہیری ھہموو لایہک دہکا. شہیپور لی دہدا، گوئی
ھہلدہخا، دیسان پئی دہکنئی]

داوہل: ھیچ باسیک نییہ.

[لہناکاو رھق رادہوہستی، دہنگی دہگۆرئی، دۆستانہ]

داوہل: بینہرانی بہرپیز، پئویستہ شتیکتان پئی رابگہیہنم، ئیستا ئیدی
ھہموو شتیک گۆراوہ. ئیمہ، له کۆتاییدا توانیمان پیکہوہ ھہل
بکین. یانی چارہیہ کی ترمان نہبوو، دہبا یہکیک ئہوی تری رینوینی
کردبا و له کۆتاشدا ھەر وای لی ھات. ئیستا وھزعیکی لہبار و بی
وینہمان ھہیہ. رۆژگاریکی گہش. ئیستا بووینہتہ خواوہنی
ھیمناہ تیہ کی ئہوتۆ، کہ لہوہتہی دنیا دنیا بووہ، پیشینہی نہبووہ.
قبوول ناکہن؟ ھہقتانہ. دہتوانین تا قیی بکینہوہ. [به دہنگی بہرز]
سندووقی ژمارہ دوو، وھزہ چۆنہ؟

[دەرگه‌ی یه‌ک‌یک له سندووقه‌کان ده‌کریتته‌وه و زهرده‌لده‌ستیتته
سه‌رپیی]

داوه‌ل: [دۆستانه] سندووقی دووهم، وه‌زع چۆنه و چۆنی ده‌بینی؟
زهرده: زۆر چاکا! سندووقه‌که‌ی من هه‌موو جووره‌که‌سته‌ی خوۆشی و
هیمنایه‌تی تیدایه. ئیمه‌که‌رماپپوی کاره‌بایی و سه‌رماپپوی
ئۆته‌ماتیک و بلیتی یانه‌سیب و روژنامه و کوواری ئازاد و
سه‌ربه‌خۆمان بۆ دابین کراوه.

داوه‌ل: ئەم هه‌مووه‌یش...

زهرده: به‌لێ، ئەم هه‌مووه‌یش، نیشاندهری ئه‌وه‌ن که ئیمه‌به‌که‌رماپپوی
کاره‌بایی و سه‌رماپپوی ئۆته‌ماتیک و هه‌موو جووره‌په‌رده‌یه‌که‌ بۆ
پیشگی‌ری له‌ تیشکی هه‌تاو، ته‌یار کراوین. به‌فرگره‌کانمان له
ناوچه‌که‌مان ساردتر نین. ئیمه‌خاوه‌نی قالبه‌سه‌هۆل، قالبه‌که‌ره،
قالبه‌فکر و هه‌موو شتیکی له‌قالب‌دراوین. ئەمه‌ش نیشاندهری ئه‌وه‌یه
که هیچ خه‌م و خه‌فه‌تیکمان نییه‌ته‌نیا خه‌می قالبی نه‌پیی.

داوه‌ل: هیچ په‌یامیکت نییه‌؟

زهرده: په‌یامی من ئه‌وه‌یه‌که‌ مرۆف هه‌رده‌م ده‌بێ په‌یامیکی هه‌بیت.

داوه‌ل: سوپاست ده‌که‌م!

[زهرده، داده‌نیشیی و ده‌رکه‌ی سندووقه‌که‌ی داده‌خریی.]

داوه‌ل: زمانیکی تالی هه‌یه. به‌لام هیچی له‌گه‌ل ناکرێ. دلخۆشییه‌که‌ی هه‌ر
ئهمه‌یه. [هاوار ده‌کا] سندووقی ژماره‌ چوار!

[سندووقیک ده‌کریتته‌وه و ره‌ش هه‌لده‌ستیتته سه‌رپیی]

داوه‌ل: [به‌ده‌نگیکی میهره‌بانه‌وه] باس و هه‌والی سندووقه‌که‌ی تو چیه،
هه‌قالی هیژا؟

پرش: باشتيرين باس و ههوال!

داوهل: بيگيرهوه، با ئيمهيش وهك تو ئوميددهوار و خوشحال بين.

پرش: بهلئى، ئيستا وهزعمان گه ليك گؤراوه. ئيمه ئيدى ئەوانه نين كه جاران بووين. ئيمه ئيستا، ئەمەين كه هەين. يانى ئيستا كارگه مان ههيه، بهيتارمان ههيه، چاوديرمان هەن كه له ههموو شوينئيك ئاگايان ليمانه.

داوهل: ئاگايان ليتانه؟

پرش: بهلئى، ئاگايان ليمانه مهبادا خوشمان لئى رانهبوورئى [پئى دهكهنى] بهلئى، گيايهكانيش خيراتر له جاران شين دهن. له سايهى سهرى جهنابتانهوه، مووچهمان سئى كه پتهى جارانه...

داوهل: مايهى شانازيه! مووچهى جارانت چەند بوو؟

پرش: قوربان، هيچ!

داوهل: [خوشحال] دهبين؟... جاران هيچى وهرنه دهگرت و ئيستا سئى كه پتهى جاران وهردهگرئى. ئئى؟ چيى تر؟ [به گومانهوه] ههست به چى دهكهيت؟

پرش: بهنده گه ليك خوشحالم كه دهرهتى ئەوهمان پئى دهرئى كه له ههموو ههله و دهرهتتكداههست به خوشحالى بكهين!

داوهل: دم به بزه و پيكنينهوه بچوره شهري كويره وهرييهكان!

پرش: چ كويره وهرييهكى گه ورهيه بو كويره وهري، ههلبهت خودى ئەمهيش مايهى خوشبهختيه.

داوهل: كهواته رازييت!

پرش: خو رازيبوون قهدهغه نييه؟

داوهل: [به پيكنينهوه] گالتهيش دهكهيت؟

پهش: ږيک به قهرا جيرهی خوځمان.

[داده نیشیتته وه]

داوول: سندووقی ژماره سی!

[سهوز دیتته دهره وه]

داوول: تو هیشتا ماویت؟

سهوز: ئاه... ئاه... شهرمه زاری لوتفی جه نابتانم. له کام لان؟ ئهم تیشکه

ږيک له چاوم ددها!

داوول: له که یه وه نه هاتوویتته دهره وه؟

سهوز: دهره وه کوپیه و ژووره وه کوئی؟ دهرانی؟ ئیمه زاناکان، هه زیکي

ژورمان له بیدهنگی و دووره پهریزی و تهنیا بییه کی ره هایه.

داوول: به لئی، تو مجپوریکي باشیت.

سهوز: کاغز و پینوس! چما کاری جوړاوچور دهره تی به خزمه تگه یشتنم

دهدنی؟ ئیستا بهنده له هه موو به شهکانی زانستی، دادوهری،

ئه خلاقی، کوومه لایه تی، ئابووری، پزیشکی، ئاینی و گه لئی زانستی

نه دوزراوهی ترده، خاوهن کورسیم. کتیبی جوړاوچور و موریدی بی

هه ژمار، دهره تی سه رخوراندنیشم نه ماوه.

داوول: دواپین به ره همتان چپیه؟

سهوز: قوربان، خه ریکم میژووی با، دهنوسمه وه.

داوول: له وانیه ههز بکه یت ماوه یه که له دهره وهی سندووقه که تدها بږیت. [به

گومانه وه] ههز ناکه یت؟

سهوز: دهره وهی سندووقه که م... ئاخ چما له دهره وهی سندووقیش ژیان

هه یه؟ دهره وهی سندووق، دنیا یه کی غه ریب و بی کوټا، سه رگه ردان و

بی سه روشوین، چی بکه م له وئی؟ نا، نا، ئهمه هه زی ناحه زه کانمانه.

بمبەخشىن، نامەوئى!

[دادەنىشىتتەوھ]

داوھل: [بە پىنكەننەوھ] باشە، زۆر باشە، ھەموويان رازىن. ھەر بەپراست
يەككىيان ماوھ.

[سوور، لە دوايىن سىندوووقدا و بى ئەوھى بانگى بىكرى، ھەلدەستىتە
سەرىپ]

سوور: [تووتى ئاسا] وھزەى بازارى زۆر باشە. ھەموو شت پرووھو
پىشكەوتنە، پىشكەوتن خەرىكە بەسەرماندا دەبارى. بەلگە و
سەنەدى بانك، نرخيان تەنەت لە نرخى مروقىش بەرزترە، قىست و
قەرزى درىژخايەن، بوونەتە ھۆى درەوشانەوھى ئەم چەرخە زىرپنە.
بازارى فەرش و مافوور، دەلىنى بازارى مپوژە، ئىمە خوئشحالين.
چونكە سال بە سال مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلەكانمان دەگۆردرى. يانى رىك
لەو كاتەدا كە مروؤف لە مۆدىلەكەى پىشوووى وەپز دەبى...

داوھل: سكالايەكت نىيە؟

سوور: نەخىر قوربان!

داوھل: نىتە؟ ... چۆن؟

سوور: ھەدم نىيە قوربان!

داوھل: بەلام سكالايەكت دەبى ھەر ھەبىت.

سوور: نىمە قوربان!

داوھل: [توورە] دەستوور دەدەم ھەر ئىستا سكالايەك بکەيت.

سوور: [ترساو] بە سەرچاو قوربان، بە سەرچاو. دەرفەت بفرمون بىرىكى
لى بکەمەوھ قوربان. ئاھا... بەلى قوربان، قىرتاوى شەقامەكان!

داوھل: [بە مېھرباننىيەوھ] ھەر باسىشى مەكە. ئەوھ قەدەرى خوايە و ھىچى

لەگەڵ ناکرێ.

سوور: [خۆشحال] رێک وایە قوربان، زۆریش راست دەفەرموویت. من دەروونکوێرم بۆیە خەریک بوو دەکەوتمە ناو کەند و قۆرتەکان!

[بە پێکەنینەوه دادەنیشیت]

داوەل: کەواتە هەموو شتێک لە شوێنی خۆیەتی. هیچ کەموکورییە کەمان نییە. بەدیھتانی ئەم ھێمنایەتی و لێکھالێبوونەیش، ئاسان نەبوو. لە دەسپێکدا، تەنانت زەبروزەنگیش پێویست بوو. بەلێ زەبروزەنگ! ھەلبەت ئەویش لە پێناو بەختەوهریی خۆیاندا. ھەرۆک دەزانن، رێنۆینیکردنی خەلک، کارێکی ئاسان نییە. بەلێ... لە ئەنجامدا، سەرکەوتنمان بە دەست ھێنا. باشترین رێسامان دۆزییەوه. رێساکەیش ھەر ئەمەیه کە دەبیینن. ئەوان لەوێ و ئێمەیش لێرە. ھێچ سەیر نییە، ئەوان خوویان بە سندوقەکانیانەوه گرتبوو و ئێستایش دەتوانم بلێم سندوقەکانیان خۆش دەوێ. ھۆیکەیشی ئەوہیه کە چەند سالتیکە نەھاتوونەتە دەرەوه. لەوانەیشە بیریان چووینتەوه کە دەرکێ بێنە دەرەوه. [بزیەیک دینیتە سەر لێو] کەواتە، ئێستا دەتوانم بە دانیاییەوه بخەوم. [باویشک دەدا] شەپپوورچی، ھۆی... شەپپووری خەوتنم لێ بە!

[مۆسیقایەکی شاد. داوەل بە ھەنگاوی قورس و جوولەپەکی پر لە زیدەرۆیی و بە سەماکردنەوه دەکشیتەوه و ھیدی ھیدی لە تاریکیدا ون دەبیت. دواى ساتیک دەرکەى سندوقى پەش دەکریتەوه و پەش بە نیگەرانی و ئومێدەوه سەرەتاتکییەک دەکا. کاتیک ئەو شتە نادۆزیتەوه کە لێی دەگەرا، ناوێد و خەمبار، دادەنیشیتەوه. مۆسیقا ھەر لە ناکاو کپ دەبێ و دەنگی گریان لە سندوقی پەشەوه دیتە بەرگویی]

دەنگى زەرد: وا...ھا...ت...م!

[دەرکەى سىندووقى زەرد دەكرىتەوه و زەرد، بە شلە ژاوييهوه

هەلەستىتە سەرپى]

زەرد: كى بوو؟ كى بانگى كردم؟

[رەش بە خۆشحالويه هەلەستىتە سەرپى، بە لام كە چاوى بە زەرد

دەكەوئى، گومان داي دەگرئى]

زەرد: تۆ بوويت برىار بوو يەكترى ببينى؟

رەش: خۆت دەبى بيزانیت.

زەرد: تۆ بوويت دەگرىايت؟

رەش: [خۆشحال] كەواتە گویت لى بوو!

زەرد: سەپره، گریانته به گویم ئاشنايه، بە لام خۆت ناسمهوه.

رەش: من خۆمم. منم.

زەرد: پيشتر يەكترمان قەت نەبينيوه؟

رەش: نازانم. [بیر دەكاتهوه] له بیرم نيهه.

زەرد: دەى، كارىكت پيم بوو؟

رەش: نازانى؟

زەرد: نا.

رەش: كەواتە من بە هەلە هاتووم، تۆ هەونیت.

زەرد: من كى نیم؟

رەش: ئەو خۆى دەزانى چ ئيشيكم پيهه.

زەرد: كى دەزانى؟

رەش: ئەوهى برىاره بىت.

زەرد: كەسئىك بەتەمايە بئىت؟

رەش: ئادى، يەكئىك دئ و رزگارم دەكا.

زەرد: پراوەستە.

[رەش دادەنىشى و دەرکەى سىندووقەكەى دادەخرئ]

زەرد: [هاوار دەكا] هۆى...! هۆى...!

[سوور و سەوز سەريان لە سىندووقەكانيان دەردين]

سوور: [بە سەوز] تۆ بووى كە هاوارت كرد؟

سەوز: مەبەستت بەندەيە؟

سوور: يەكئىك هاوارى كرد: هۆۆۆى...!

سەوز: دەى باشە، كئ بوو؟

سوور: تۆ نەبوويت؟

سەوز: خو گائتەت لە گەل ناكەم، منيش هەر بە دواى ئەو هاوارەدا هاتمە دەرى.

زەرد: [بە خو شحالئىيەو بەرەو لای ئەوان وەر دەچەرخئ] بە پراستىتە؟ بە دواى ئەو هاوارەدا؟

سەوز: بەلئ گيانە. هەردەم پئم وا بوو، رۆژئىك دەبئ لەم كونه پئويە بئمە دەرى. بەلام دەمگوت ئەگەر هاتنە دەرەوهم پئويست بوو، ديارە كەسئىك بانگم دەكا.

سوور: دەى ئئستا كئ بانگى كردى؟

زەرد: گرئنگ نئيه. گرئنگ ئەويە كە تۆيش هاتئيه دەرەو.

سوور: جەنابتان؟

زەرد: من؟

سوور: ئەم جەنابە كىيە؟

سەوز: بەندە؟

زەرد: ئەى تۆ كىيە؟

سوور: ديارە يەكتەر نانسىن. كهواتە لە خۆرا هاتووینەتە دەرەوه.

زەرد: من لە خۆرا نەهاتومەتە دەرەوه. من لە سندوقەكەم بێزارم.

سەوز: بۆ، مەگەر لەوئى چ باسە؟

زەرد: تەنیا قروقەپ بوون.

سوور: چ پێوهندييهكى بەم جەنابەوه هەيه؟

سەوز: من دەبى بلێم...

سوور: چ پێوهندييهكى بە منەوه هەيه؟... من ئىستا خەرىكى سەودايهكى

گەوره و گرانم. ئەوهيش گەورهترين سەوداي ژيانمه.

سەوز: ئەدى ئەوه نيهه لێرهى؟

سوور: پى گەرانەوهيان نەگرتوو. خواتان لەگەل. جەرگم بە خەنجەر

پارەكەن، باسى زەرەر لای من مەكەن.

[دادەنیشیتەوه]

زەرد: چەند بە پەله بوو!

سەوز: سەيره، ها! وا بزەنم پىشتريش ئەم بەرێزەم بينبوو.

زەرد: [بیر دەكاتهوه] لەوانهيه.

سەوز: بەلام لە كوئى؟

زەرد: لە هەموو شوپىنك، لەوانهيه لە چوارپىيانك.

سەوز: [پى دەكەنى] وايه. لەوانهيه شانيشمان بەر شانى يەك كهوتبى.

زەرد: دوور نيهه لە خۆپيشاندانىكدا، سالانى رابردوو.

سهوز: [پي دهكهنئ] دوور نييه. لهوانهيه. [ويستهيهك] بهلام ئيمه لهو كاتهوه
تا ئيستا له كوئ بووين؟ چيمان دهكرد؟

زهرد: منيش بير لهوه دهكهمهوه. دوور نييه له خهودا بووين.

سهوز: [به ههلهپهوه] ليكدانهوهيهكي چاكه، خهويكي سهپنراو.

زهرد: [به ههلهپهوه] له شهويكي قوولئ دريژدا.

سهوز: [به ههلهپهوه] راسته. بهداخهوه زور راسته.

زهرد: [دادهمئني] بهلام، دريژاييي شهوهكه چهند بوو؟

سهوز: [گيژ] نازانم. من له خهودا بووم.

[ويستهيهك]

سهوز: [پي دهكهنئ] با هر بيريشي لي نهكهينهوه.

زهرد: لهگه لتم، ئهدي له جياتي ئه، بير له چي بكهينهوه؟

سهوز: ئيره كوئيه؟

زهرد: هه مان شويني به ليندراو.

سهوز: گوتت كوئ؟

زهرد: هر ئه شوينه ي برياروو يه كتر ببينن.

سهوز: نه ميبست، بي زهمهت كه ميك بهرتر، گويم...

زهرد: گوئ بگره. كه سيك بانگي كردم. منيش پيم وا بوو قه راره كه سيك

ببينم [راده وه ستي و له سهوز دهرواني] تو هيچ شتيكت نايه ته وه

بير؟ سه بارهت به ديداريك له شوينيك؟

سهوز: له روژي مه حشه ردا گو ره كان هه لده درينه وه و مردووه كان له خهوي

هه زار ساله يان هه لده ستنه وه. بي جگه له مهيش، نا... نا!

زهرد: ئهدي بو هاتيه درئ؟

سهوز: له چوار دیواری سندووقه که مدا نه ده گونجام. هیژ و گورم نه مابوو.
ههستم کرد کاتی ئه وه هاتووہ خوّم درباز بکهّم. ده زانی؟ مشکیتک
له سندووقه که مدا، هه موو شته کانمی خوار دووه.

زهرد: [خوّشحال] که واته ئیتر ناگه رییه وه!

سهوز: ئیره، پانتاییه که ی فره وانتره.

[رهش سهری دهرده کیشی]

رهش: ئیوهیش ئه و نین. ها؟ ئیوهیش ئه و که سه نین؟

سهوز: [به زهرد] له گه ل من بوو؟

زهرد: جارئ تاقه ئومیدی ئه و، توئی!

سهوز: [پی ده که نی] پیم خوّشه. مرؤف سهیری لی دئ که ده بینئ ئومیدی
که سائیک بووه و پتی نه زانیوه... [سهبر به زهرد] له خه لکی
په مه کیی ده چی.

زهرد: ئه و چاوه ریی ده ستیکه له غه بیه وه بیته دهر!

سهوز: به لی، هیماگه لی میژوویی بؤ رؤژی سه ره له دان په کجار زورن. گشت
به لگه و نیشانه کانیش وه کو رؤژی نیوه رؤ روون و ئاشکران.

رهش: [خوّشحال] که ی دئ؟ که ی دئ؟

سهوز: تاقه شتیک که دیار نییه، ریک ئه مه یه.

زهرد: [سهبر] نائومیدی مه که.

سهوز: زور دوور نا، ته نانهت له وانیه زور نیژیک، نیژیکتر له هه موو کات و
له وانیه شه هه ر ئا ئیستا!

رهش: پیم راده بویری؟

سهوز: زوریش جیدیم!

[سوور، سهری دهر دینئ]

پەش: [ترساو] راست دەكەيت، ئەو ھات. ئەھا... ھۆۋەتانی.
 [ھەموویان دەگەرتنەو ۋ سەیری سوور دەكەن]
 سوور: مەن مایەپوچ دەرچووم. ئەم سەودایە پشتی شکاندم.
 [پەش، نائومئید دادەنیشی. زەرد ۋ سەوز ۋا قیان ۋرماو. سوور ھەول
 دەدا خۆی لە بی باریی بدا ۋ بەزۆر پی دەكەنی.]
 سوور: ھاوپیٹان ناوی؟
 سەوز: مەن لە ئاسماندا بۆی دەگەپم.
 سوور: كەواتە ھیچ.
 سەوز: [سەرسویرماو] بۆ، گیانەكەم؟
 سوور: مەن لەسەر زەویم.
 [سەوز پی دەكەنی ۋ دەستی دریز دەكا. سوور پی دەكەنی ۋ تۆقەیی
 لەگەل دەكا. زەرد بە پیکەنینهو ۋ دیتە پیشەو. پەش سەرەتاتکیپەك
 دەكا. زەرد ۋ سوور تۆقە دەكەن.]
 زەرد: [پی دەكەنی] ئیمە ئیتر نامانەوی بگەرتینەو ۋ ناو سەندووقەكانمان.
 سەوز: ھەردووكمان!
 سوور: دە فەرموو، مەن پیم ۋا بوو تەنیام.
 زەرد: چاك بیرت لئی کردووتەو؟
 سوور: بیری چی؟... مەگەر ئیو بە تەمان چی بکەن؟
 زەرد: نەمگوت کاریك دەكەین.
 سوور: نا، دیارە بە تەمای کاریکن بیکەن.
 زەرد: مەن قسەیی ۋام نەکردووە.
 سوور: ئاخەر ئەگەر بە تەمای کاریك نین، ئەدی بۆ لە سەندووقەكانمان ھاتینە

دەرەوہ؟

زەرد: راست دەکا، ئەمە تەنیا رېکەوتتېکی ئاسایى نىیە. ھەر چۆنیک بېت
ھۆکارېکی ھەر ھەيە.

سەوز: جا پتویست دەکا، گیانە؟

زەرد: پتویستە، بەلێ. من ھەست بە شتایەک دەکەم.

سەوز: ئیمە ھاتینە دەرەوہ، چونکە تاقەتى سندوقەکانمان نەبوو. ھەر ئەمە
و ھیچی تر.

زەرد: ھەر ئەمە بەس نىیە. دواتر.

سەوز: تى ناگەم.

زەرد: ئیمە دەبى ھۆيەکی سەلمینەر بۆ لێرەبوونی خۆمان بدۆزینەوہ.

سوور: چاکتان فەرموو؟ ھۆيەکی سەلمینەر!

زەرد: زۆر لۆجیکانەيە ئەگەر ویستبیتیمان کارېک بکەین.

سوور: چۆن دەکرئ بیکار و دەست لەسەر دەست راوہستین؟

سەوز: کەم کەم خەریکە ھەز لەم بابەتە دەکەم.

زەرد: ھەر ئەمە خۆی لە خۆیدا بەس نىیە؟

سوور: چى؟

زەرد: ئا ئەوہ کە زانیمان دەکرئ کارېک بکەین.

سەوز: لە خۆشیان خەریکە خەنى دەبم.

سوور: [بە گومانەوہ رەش پېشان دەدا] ئەوہ کىيە؟

زەرد: [بە رەش] وەرە دەرەوہ. وەرە یارمەتیمان بدە، تۆیش فکریکت ھەر
ھەيە.

رەش: نا بەسەرى تۆ، ئەم قسانە چىيە!

زەرد: وەرە، ھەموو فیکریکمان بەکار دئ.

رەش: کئی دەلی من فیکریکم ھەیه؟ ئاخر بۆچی لە خورتوخۆراییی بوختانم بۆ
ھەلدەبەستن؟ ئاخر ئەمن لەسەر سەکوتم دەو شیتەو ھە فیکریکم
ھەبئ؟

زەرد: [لە سەرەخۆ بە ئەوانی تر] دەترسئ دۆ و دۆشاو تیکەل بکا و پئی
رأبوئرن.

سەوز: دەی ئاگامان لئی دەبئ.

زەرد: وەرە... [ھوتاف دەدا] ئیمە ھەموومان بەرەبەرین.

سەوز: [پئی دەکەنئ] ئەمەیان ھەر شتیکی حاشا ھەلنەگرە.

سوور: بەرەبەر؟

رەش: ددانی ئەقلم دیشئ، کەچی پئی چەم دەشەلئ.

زەرد: قەی ناکا، بەلام تۆ لەگەلمان بئت، بەھێزترین.

رەش: دلم شکاوە، لە جیاتی ویش رۆحم داغانە.

سوور: لەوانە ھە بترسئ.

زەرد: لە چی دەترسئ؟

رەش: لەو.

سەوز: کئی؟

[رەش ترساو دئتە دەرەو. بە نیگایەکی نیگەرانیوھ]

رەش: ئەگەر لیرە بمانینئ، لە دەوری یەک و پیکەو...

سوور: باسی کئی دەکا؟

سەوز: راست دەکا، یەکیک ھەیه.

زەرد: ئادی، ھەیه.

سوور: ٺهوه باسى چي دهڪن؟

زهرد: ڪي ناچاري ڪردين بچينه ناو سندووقهڪان؟ ڪي نهيدههٽشت بيينه
دهرهوه؟ ڪي نهيهٽشتبوو تاڪو ٺيستا يهڪتري بناسين؟

[ويسته]

سوور: [له ناکاو بهرهو لايهڪ رادهڪا] داوهل!

زهرد: [رادهڪاته لايهڪهي تر] داوهل!

سهوز: [دهڪشيتته دواوه] داوهل!

[رهش سهما دهڪا]

زهرد: ههموو شيعرهڪان...

سوور: فريومان خوارد.

سهوز: ههموو شانازيبهڪان!

[رهش سهما دهڪا، ٺهواني تر جيگڙڪي دهڪن]

ٽيڪرا: قامچي! ٺاي! قامچي!

سهوز: چ شهويکه ٺهمشهو...

سوور: شهو سهريڙي سرتهسرتته.

سهوز: تهوني جالجالوکهيه و خهريکه گشت شوينڀيڪ دهگريتهوه.

زهرد: هيچ ههواٺيڪ له مانگ نيبه.

[رهش، ترس و ڀاڪوردههڪهي دهڪاته سهما. ٺهواني تر جيگڙڪي

دهڪن]

زهرد: له باڪورهوه تا باڪوري روئاوا.

سهوز: له باشوورهوه تا باشووري روئهلات.

زهرد: له روئهلاتهوه تا روئاوا.

سەوز: بېشەلان بېدەنگ و دۆلەكان كېن.
سور: فرىو، رېگە بۆ دژمن چۆل دەكەن.
[رەش سەما دەكا، ئەوانى تر جېگۆركى دەكەن]
سور: يەكگرتنى سېگۆشە!
سەوز: پېرەژنەكانى دەيان جيل خەرىكى سرتەسرتن.
سور: رېككەوتنى چوارگۆشە!
زەرد: شەپپوور و كەرەنا لى دەن!
سور: پىلاوى دژمن، پاك دەكەنەو.
[رەش بەردەبېتەو، ئەوانى تر دەگەنە سەرى]
سەوز: چى قەوماو؟
رەش: من مردم. خوا لىم خۆش بېت.
زەرد: لە مردن مەدوئى، كاتى ژيانە. كى دەستى دەگرئ؟
سور: من!
زەرد: من!
سەوز: ھەر ھەموومان!
[رەش رادەپەرى].
تىكرا: وس! وس بن! بېدەنگ!
سەوز: ئەو ئېستە لە كوئىيە؟
رەش: خەوتووه. وا بزەنم خەوتووه.
زەرد: ئىمە مۆتەكەى ئەوين.
سەوز: خەوتن؟ شتى وا قەت نابېت.
زەرد: ئەوئىش مۆتەكەى ئىمەيە!

پهش: ئهگەر به ئاگا بووايه، ئیستا ته شریفی ناموباره کی هینابوو.
سهوز: یانی هینده دلتیا و ئهرخه یانه که خهوی لی بکهوئ؟ ئەم دلتیا بوونه،
سووکایه تییه که و به ئیمه دهکری.

سوور: یانی له وانیه خهونیش ببینی! ته نانهت خهونی خوش خوشیش؟
سهوز: نه خیر، به لی، سووکایه تییه کی ئاشکرایه! ئەو له وه دلتیا بووه که
ئیدی ئیمه سهرمان بهرز ناکهینه وه، که ناویرین هیچ کاریک بکهین.

پهش: خوینم خهریکه خوینه کهم دهخواته وه!
سهوز: دهبی بیسه لیتین که ئاوا نییه و نابی، دهبی کاریکی میژوویی بکهین.
سوور: ههلبهت له چوارچێوهی جوگرافیدا.

زهرد: بهس تا به یانی وهختمان ههیه.

پهش: تا قووکهی که له شیری به یانی.

سوور: وایه، زۆر راسته.

تیکرا: [پوو له بینهران] تا که له شیریک دهقووینتی.

زهرد: دهی با ته وکه بکهین، ئامادهن؟

سهوز: من ئامادهم!

سوور: من ئامادهم!

[ویسته یهک، پهش به گومانه وه له ههردوو دهستی خۆی دهپوانتی]

زهرد: ئەی تو؟

پهش: ئیمه به ته ماین چی بکهین؟

زهرد: قسهی پی ناوئ! ئیمه بو پرزگاریبون، ته نیا یهک ریمان ماوه!

پهش: من له سندو وکه کهم رازیم.

زهرد: درق دهکا!

رهش: [خۆی لا دهدا] من دهگه پيمه وه.
 سوور: [پيشی پي دهگرئ] به تهمای ههلمان خه له تيني؟
 سهوز: ئامان، سهت ئامان له دهست نيمچه دوست!
 سوور: [هتيرش دهکاته سهه رهش] هه رکهسي له گه لمان نه بي، دژمانه.
 زهرد: [راي دهگرئ] پراوهسته بزائم... [به رهش] بوچی؟
 سوور: کاکم دهترسي.
 رهش: نيو هيندهی تویش ناترسم.
 زهرد: به لام کردارت وا نیشان دهدا که دوو هيندهی نهو دهترسييت.
 رهش: تو خوت چاک دهزانی که من چاوه پي که سيکم.
 زهرد: [بي وان] هيچ کهس نايه!
 رهش: به خۆی دهبي بيلي.
 زهرد: که نايهت چون بيلي؟
 رهش: سهبر سهبر، ههنگاو به ههنگاو، به کهم: که وتووته دلمه وه. دووهم:
 خهونم پييه وه بينيوه. سييه ميش: ههه ته نيا نهو که رزگارم دهکا.
 زهرد: چواره ميش: نهدي بو هيچ هه واليکی نييه؟
 رهش: پينجه ميش: نهو بي هه وال دي.
 زهرد: شه شه ميش: پيت وا نييه به درهنگ که وتوو؟
 رهش: هه وته ميش: ههه نه ميش حیکمه تيکی تيدا يه.
 زهرد: حیکمه ته که ی چييه؟
 رهش: دياره... خهريکه پشوودر يژيم تاقی دهکاته وه.
 زهرد: [توره] هيچ حیکمه تيکی تيدا نييه. چونکه هيچيک نييه تاكو
 حیکمه تيکی هه بيت. نه گه ريش هه بي، هه تمن پشوودر يژيه که ی تو

که هیچ کاریک بۆ پزگار بوونی خۆت ناکهی، بئى تاقهتی کردوه.

پهش: [شل و خاوی] به پراست؟

سهوز: [دهکۆکی] ههلبهت بهلی، لهوانهیشه نهخیر، هیچ کهس هیچ ههوالتیکی له غهیبهوه نههیناوه، سهراپی ئهمهیش، کی دهیسهلمینی که چۆن؟ زهرد: ئهگهر تۆ خۆت کاریک بۆ خۆت نهکهیت، هیچ کهس له بییری تۆدا نییه. ئهوه کهسهی تۆ پزگار دهکا، خودی خۆتیت، نهک کهسیکی تر!

سهوز: بهلی، بهلام، وهلی!

زهرد: دهی ئیستا؟

سوور: تهح...! چهندهی لهسهه دهپۆن!

سهوز: ئارام به گیانه، ئارام. [له پهش دهروانی] «هیچ کهس فرمیسکیکت بۆ ناوهرتینی ئهگهر تۆ مرۆفیتیکی بئى کهلک بیت...» ئهمه قسهیهکی پیروژه که بئگومان کهسیک گوتویهتی. دووریش نییه ههر قسهی خۆم بیت. بهلی... من بئى کهلک نیم. تهنانهت بهشداربوونم له ژياندا، بئى کهلک بوونم پهت دهکاتهوه.

زهرد: [به سهوز] ئیزن بفرموون [به پهش] تۆ ناتهوی لهگهلماندا بیت و یارمهتیمان بدهی؟... باشه ئهم کارهی تۆ دلئی کئى خۆش دهکا؟

سوور: کابراي ملهور.

زهرد: واته دژمن. دهم خۆش. کهواته ئهگهر لهگهلماندا نهبیت، یانی به دلئی ئهوه کار دهکهیت.

پهش: [تووپه] من به دلئی ئهوه کار ناکهم.

زهرد: کهواته لهگهلمان وهره.

سوور: ئهري ئهم قسانه تهواو نهبوون؟... کات خهريکه بهسهه دهچیت.

سهوز: بهلی، به هیواشی.

سوور: نه خیر به خیرایی.

سهوز: هیواش یان خیرا، بهه حال کات خه ریکه بهسه دهچیت.

رهش: [لناکاوا] ئه دی ئه گهر ئه و بر دیه وه؟

زهرد: بلّی بزائم، له سندووقه که تدا چیت ههیه؟

رهش: هیچ!

زهرد: که واته هیچیک له دهست نادهیت. لهو حاله دا دهتوانی بگه ریته وه و سهرله نویّ چاوه پروان بیت.

رهش: چاوه پروان؟

زهرد: به لّی. چاوه پروان بیت که وا که سیک بیت و بزگارت بکا.

رهش: کی بیت؟ خو تو هیچت بوم نه هیشته وه.

سوور: دهی، ئاخرییه که ی؟

رهش: با لی دهینه وه!

سوور: [خوشحال] ئافه رین، ئیستا پیاویت. ئیستا هه موومان پیکه وهین.

سهوز: باشتره بهر له دهستی کردن سویند بخوین.

سوور: به لّی، سویند دهخوین.

سهوز: کوپوونه وه دهکهین.

سوور: به لّی کوپوونه وه دهکهین.

[هه رچواریان لهسه زهوی داده نیشن]

زهرد: سهروکی به ریژ، ئیزن دهفه رموون سهروکی هیژا؟

سهوز: تکا دهکه م، به لام تکایه بیریک له کاتیش بکه نه وه.

زهرد: به لّی، پلانه که مان سووک و ئاسانه. کورت و کرمانجی، دهبی چهکی بکهین.

سوور: ئیستا باشتیرین و لهبارترین دهرفتهه. ئەو هیئنده به ئاسوودیی
خهوتوو که هیچ شتیک به ئاگای ناهینتتهوه!

سهوز: نابی متمانه به خهوهکهی بکهین! دوور نییه خۆی له خهو دابیی. به ئی،
خهوهکهی ئەو، ته له یه، داوه، پیلانه! کهواته باشتهر باسی
چه کداریکی وشیار بکهین.

زهرد: ئیمه دهمانهوی به سهرکهوتنیکی کهم زیان به دهست بینین.

رهش: جا بۆ ته ماشای من دهکهن؟

سهوز: پرسیاریک ههیه؟

سوور: هیرشهکان دهبی له یهک کات و له هه موو لایه کهوه بن. تا گێژ بی و
نه زانی له گه ل کامه لا شه دهکا.

زهرد: راسته. سه ره رای ئەوهیش له وانه یه قوربانی بدهین. رهنگه پیویست
بیت یه که یکمان خۆی بخاته بهردهمی تا ئەوانی تر چه که کهی له
دهست دهربیتن.

رهش: جا بۆ ته ماشای من دهکهن؟

سهوز: چاره ی ترمان نییه گیانه. ئەو کاره کهی گه یانده ئیره. ویستی
نه خوازراوی ئەو ئەوه بوو که ئیمه له و سندوووقه ته سکوترووسکانه دا
برزیین... [به هه لپه] که چی ئیمه پیویستیمان به جیگه و
جوولانه وهیه.

[هه موویان چه پله لی دهن. دهنگه دهنگ]

سوور: ئەو دهیه وی له بری ئیمهیش بیر بکاتهوه. ئەمهیش شتیکه که هیچ
کهس قبوولی ناکا.

رهش: که چی ئەو خۆی هه ر بیر ناکاتهوه!

[هه موویان چه پله لی دهن. دهنگه دهنگ]

سوور: ئەو دەپەوئ پئیدا هەلبەلین و کارەکانی بسەلینین!
 سەوز: پەسنی بدەین و شیعری بەسەردا هەلبەلین.
 سوور: ئەو دەپە چاک بزانیت کە ئیمە ئیتر مل نادەین.
 [هەموویان چەپڵە لێ دەدەن. دەنگەدەنگ]
 سوور: دەپە بزانیت کە ئیمە کێ بووین و چی بووین.
 زەرد: هەر لێرەوێ رایی دەگەیهنم کە ئیمە بۆ ژیانیکی مەمرە و مەژی شەپ
 دەکەین.
 رەش: [بە هیوانشی] ژیاکی مەمرە و مەژی چیبە؟
 زەرد: هەناسەهەلکیشان!
 [هەموویان چەپڵە لێ دەدەن. دەنگەدەنگ]
 سەوز: تکایە هیمنی پیاڕین! مەبادا بتوانین بەسەریدا سەر نەکەوین.
 زەرد: دەپە جەخت لەسەر پیشببینکردن بکەین!
 سەوز: قسە نییە بۆ پیشەوێ!
 [رەش و بە دواى ئەویشدا سوور، هەر لە ناکاو و بۆ گالتەکردن بە
 داوێل کە لەوێش نییە، دەست بە سەما دەکەن.]
 رەش: [بە چەقەنەلێدان] گیانەوهری کلکبڕاوا!
 سوور: [بە چەقەنەلێدان] دێوێزمەمی ملشکاوا!
 زەرد: ئەگەر پلانەکەمان هەر بەو جۆرە بچیتە پیشەوێ کە پیشببینیمان
 کردوو، بەلێنتان پێ دەدەم کە سبەینێ، هەلاتنی خۆر لە
 هەلومەرجیکی چاکتردا دەبینین.
 سەوز: پرسیاڕیک نییە؟ [وێستەیهک] کۆبوونەوێ تەواو بوو!
 سوور: دەسپێکی راپەرین!

[هەرچواریان هه‌لده‌ستنه‌وه]

زهرد: له بیرمان نه‌چۆ که سویندمان خوار دووه. ئەوه‌یشمان له بیر نه‌چۆ
که‌ر سه‌کانمان له‌م شه‌ره‌دا چین؟

سوور: چنگ و ددان.

سه‌وز: مست.

ره‌ش: شه‌ق.

زهرد: راست‌گۆیی!

ره‌ش: ئەوه‌ خه‌ریکه‌ ده‌بینه‌ مایه‌ی مه‌ترسی!

سه‌وز: پرسیا‌ریک نییه؟ [وێسته‌یه‌ک] من خۆم پرسیا‌ریکم هه‌یه.

زهرد: تکا ده‌که‌م.

سوور: کۆبوونه‌وه‌مان فه‌رمییه!

[هەر چواریان داده‌نیشن]

سه‌وز: پاشه‌کشه‌ کاتییه‌که‌ی یه‌کیک له هه‌فالان که تاویک به‌ر له ئیستا
پووی دا...

[هه‌موویان سه‌پیری ره‌ش ده‌که‌ن. ره‌ش ده‌مه‌لا‌سکییه‌ک ده‌کا و رووی
وه‌رده‌گێری.]

سه‌وز: [به ره‌ش] هه‌لبه‌ت ده‌مانبه‌خشیت. به‌لێ، پاشه‌کشه‌ی ئەم هه‌فاله
به‌پێژه، بیریکی لا دروست کردم.

سوور: گۆیمان لێته.

سه‌وز: ئیمه‌ خه‌ریکین ده‌ستبه‌کار ده‌بین. ئەمه‌یش گالته‌ نییه! یانی به‌ر له
هه‌موو شتی‌ک پێویستی‌مان به‌ بروا و متمانه‌پێکردنه‌ و ئەمه‌یش قه‌ت
قه‌ت نایه‌ته‌ دی ئە‌گه‌ر بۆ دوایین جار به‌ شته‌کاندا نه‌چینه‌وه.

سوور: پيشنيازي چي دهكهيٽ؟
سهوز: خراب نيهه هه موومان تاقى بكرتينه وه.
سوور: چؤن؟
سهوز: به يارمه تىي زانستى رواله تناسى، دهر وونناسى، زانستى پشكنين و
زانستى ليكؤلينه وه.
زهرد: دهر فه تمان زؤر كه مه.
سهوز: من له سهر پيشنيازه كه م سوورم.
زهرد: ده ته وئى به چي بگه يٽ؟
سهوز: ده مه وئى بزائم، ئاخؤ نارازى بوونى يه كه به يه كمان هينده قوولله كه تا
دوايين قؤناخ پيكه وه بين و پشتى يه كترى بهر نه دهين؟
سوور: راسته و قسه يه كي زؤر ييش جوانه.
رهش: با ههر كاميكمان تالتيك له پرچمان له گره و بنئين!
سوور: خوئينمان تيكه ل ده كه يين!
زهرد: درهنگه و كاتمان گه ليك كه مه.
سوور: ههر سه رت بخورينيت كات به سهر ده چيٽ [به رهش] تؤ چي ده ليٽيٽ؟
رهش: جا ئه و كلؤوى له كوئى بوو؟
سوور: نا، سه بارهٽ به تاقى كردنه وه كه مان چي ده ليٽيٽ؟ رازيت؟
زهرد: قبوولله!
رهش: [چه قه نه لى ددها] قبوولله، وئى راي ئه وه ي دل مه لوولله...
سوور: كه واته ده ست پى بكه. خوٽ بناسينه. بؤ ئاگه دارى، بؤ ئاگه دارى!
يه كه مين به شدارى بهر نامه كان خوئى دناسينئى.
[رهش كرئؤش دهب، هه موويان چه پله لى ددهن.]

رهش: من داماوټکی په شورووتم
 دل پر له زام و ژيان په رپووتم
 هټزو پټزم لي براوه
 رووت و رهجال و ام له م ناوه
 وشکه نانیک هه بي دهیخوم
 به بي ورته ديم و دهرم
 سهوز: بهسه! نه ريته کان سه رله بهر تیک چون. ريساکان هه موويان فهوتان.
 سهت ئاخ و دووسهت مخابن. ئای دلّم!
 سوور: نه دهکرا بيریک له ريساکان بکيه وه؟
 زهرد: دووپاتی دهکه مه وه، ئهم شپوازه کات به فيرودره و هيچی لي سهوز
 نابي.
 سهوز: [دهناليني] زوره جه ناب، زور! بيریک بکيه وه. له ريساکان،
 نه ريته کان!
 زهرد: واز له م باره باره بينن. قسه هه زاره، دوواني به کاره. من پيشنيازيکی
 ترم هه يه که هه م کاتيکی که م دهگرئ و هه م نيشان ددا که
 نارازيپوونه که مان قووله يان نا.
 رهش: [چه پله لي ددا] ده م خوش، هه ر بڑی!
 سوور: [خيرا بيدهنگی دهکا] خو جاری هيچی نه گوتوه.
 رهش: منيش بويه چه پله لي ده دم.
 سهوز: پيشنيازه که ت چييه؟
 زهرد: ده بي بهر له وهی به ره و رووی دژمن بينه وه، هه موو شتيکی پشت
 سهرمان وردوخاش بکيه ين.

سوور: سوور: گویتان لی بوو؟ واته ئه کاره ی دژمن دهیه وی بیکا، خۆمان به دهستی خۆمان دهیکهین! دژمنیش له خۆشییان دهفری.

پهش: دووپاتی دهکه مه وه. هه ره هه موو ئه و شتانه ی پشت سه رمان.

سوور: [تی نه گه یشتوو ه] ئه م کاره چ سوودیکی هه یه؟

زهرد: سووده که ی ئه وه یه ری پی پاشگه زبوونه وه مان نامی نی. که ری پی پاشگه زبوونه وه یه نه ما، ناچار ده بین تا کو تایی ری وه ته که مان را وه ستین [را نه وه ستین] و پشتی یه کتر به ر نه دهین.

سهوز: ئافه رین! راسته، چاکترین کار هه ره ئه مه یه!

سوور: ئه م خوی له خۆیدا جو ری که له دهسته به رکردن.

زهرد: ده بی سندوقه کانمان وردوخاش بکهین.

سوور: [تی نه گه یشتوو ه] چی بکهین؟

زهرد: ئه مه ری ک ئه و شته یه که به سه رماندا سه پی ترا وه. به لی، سندوقه کان ده شکینین.

سهوز: له گه لندام.

پهش: تاقیکردنه وه یه کی چاک و له باره.

سوور: هه ر زۆر باشه!

سهوز: به لām چۆن ئه م کاره بکهین؟ به چی بیانشکینین؟

[بیدهنگی. زهرد له سه ره خۆ به ره و سندوقه که ی ده روا و ته وریکی لی دهردینیت.]

زهرد: به مه!

سوور: [خۆشحال و هه په ساو] ته ور!

پهش: [خۆشحال] که واته بیرت له روژیکی وا کردبووه وه؟

زەرد: بۆشكاندىنى سىندووقەكان يەكايەكە.

[ھەر لە ناكايە ھەموويان پەلامارى تەورەكە دەدەن.]

پەش: بىدە بە من...

سوور: من!

زەرد: من!

سەوز: تەكايە بە نۆرەيە و پىزىپى مەكەن.

[ھەر لە ناكايە ھەموويان پوو لە بىنەران.]

ھەموويان: تا كەلەشپىر دەخوئى!

[مۆسىقا يەكە شاد. يارىيەكە بە كۆمەل كە نىشان دەرى تەور لە

يەكتىرى پفاندەنە. پەش ھاوار دەكا و مۆسىقا كپ دەبى.]

پەش: داوول ھات!

[فەلەكە دەيگىرى و ھەموويان ئاور دەدەنەو. پەش تەورەكە دەپفەئى

و ھىرش دەباتە سەر سىندووقەكەى خۆى.]

پەش: [تەور دەوشپىئى] بشكى! بشكى! بشكى!

[ئەوانى تر، كىلويان چووئە سەر بەلام رازىن، چەپلە و فەتوولئى

دەدەن.]

سوور: دەستت خۆش بى. زۆرم بە دل بوو.

سەوز: ئافەرىن. خوا دەست بە بالئەو بەگىرى.

زەرد: كۆل مەدە! زووكە دەى!

سوور: خىراتر، دەى زووكە دەى، نۆرەى منە!

زەرد: تۆ؟

سوور: ئەدى كى؟

زەرد: من!

سەوز: تۆ؟

زەرد: ئەدى كى؟

سەوز: من!

سوور: تۆ؟

سەوز: ئەدى كى؟

سوور: من!

پەش: [ھەناسەى سوار بوو ۋ بەردەبىتەوھ] ئەوچا رەھەت بووم.

[سوور بە پەلە تەورەكە ھەلدەگرى ۋ رادەكاتە لای سندوقەكەى،
سەوز ۋ زەرد بە دوايدا را دەكەن تا تەورەكەى لى بستىن. سوور
تەورەكە ھەلدىنى، بەلام لە ناكاو گومان دای دەگرى. تەورەكە تاويك
لە ھەوادا دەمىنئىتەوھ.]

سوور: [بە زەرد] فەرموو. ئىستائىش سەرەى تۆيە.

زەرد: خۆ تۆ لە ھەموومان زياتر پەلەپەلت بوو.

سوور: من دەمەوى دواين كەس بىم. دەمەوى ئاھەنگىكى چاكى بۆ بگىرپم.

زەرد: دواى سەرکەوتن ھەموومان پىكەوھ ئاھەنگ دەگرين. بۆ پىشەوھ!

[سەوز دەكشىتە دواوھ. سوور بەرەو سندوقەكەى دەروا، ئاورپىك

دەداتەوھ ۋ ناچار بزەيەك دىنئىتە سەر لىو. بەلام نازانى چى بكا؟]

سوور: [بە سەوز] نۆرەى جەنابتانه.

سەوز: بەويەرى رەزامەندى ۋ خۆشحالىيەوھ، جەنابتان فەرموون.

سوور: پەلەپەل كارى ھەرزەكارەكانە.

سەوز: العجلة من عمل الشيطان!

سوور: في التاخير آفات!

زەرد: دەى فەرموون، واز لە موجامەلە بێن.

سەوز: موجامەلەى پى ناوى، تەكايە سوود لەم دەرفەتە وەرگرە.

سوور: ئەم دەرفەتە لە كەيس خۆت مەدە، تەكايە واز لە خاكەسارى بێن.

سەوز: خاكەسارى لە سەرشۆرى باشتەرە گيانە، دەرفەتم بەدەن مائىئاوايى لە سەندووقەكەم بکەم.

سوور: [داماوى] باشە، كەواتە خۆم دەست پى دەكەم.

[رەش هيشتا لە قەسەكانيان تى نەگەيشتووە. سوور هيشتا

نەرۆيشتووە و رادەوہستى.]

سوور: [بە پارێزەوہ] ئىوہ ئەم كارەتان پى باشە؟ پىتان باشە

سەندووقەكانمان بشكىنين؟

سەوز: بەندەيش خەرىك بوو، رىك بىرم لەوہ دەكردەوہ.

سوور: [خۆشحال] دەى فەرموون، بە چ ئاكامىك گەيشتن؟

سەوز: بەم ئاكامە، كە ئاخۆ كارىكى باشە سەندووقەكانمان بشكىنين؟

زەرد: ئەوہ چى دەلین؟ [وئستە] بۆ هيج نالین؟ [وئستە] چاوەرپى چين؟

سوور: لە راستیدا من... دەلیم ئەو شتانەى كە نەمانتوانى بە دژايەتيكردن

لە دەستى دەربىنين، لەوانەى بەتوانين بە برادەرايەتى لىي

وەرگرينهوہ.

رەش: يانى ببينه هاورپى؟

سوور: بەلى، دەكرى تا سنوورى يەكمالبوون لىي بچينه پيشەوہ، پاشان

وردەوردە و بە پروويەكى خۆشەوہ، يەك بە يەك شتەكانى لىي

بستينينهوہ. ئادى. يەك بە يەك. تەفەنگ. فيشەك، قەمە...

سەوز: [خۆشحال] بەلى، ئەمەيش رپپەكە بۆ خوى.

زەرد: بە لām دوور نىيە كە بوون بە يەكمال، ئەو ئەم كارەتان لە گەل بكا . يەك
 بە يەكى شتەكانتان لى بستىنى. بىر و پروا، ئىرادە، ھاودلى...
 سەوز: [ناؤمىد] بەلى، ئەمە رىيەكى باش نىيە.
 سوور: [پى دەكەنى] بە راستى فيكر و بۆچوونىكى قۆر بوو.
 رەش: [پى دەكەنى] قۆر و بى تام.
 سوور: بى مانا.
 رەش: تورەھات... تەرەكە كوانى؟
 رەش: بۆ ئاگەدارى، بۆ ئاگەدارى، ئىستا سىندووقى دووم دەشكىنرى. تىكايە
 فەرموون و پەلە بكن.
 سوور: [دوودل] لە كاريكى سەنگوسووكنەكراو دەچى.
 سەوز: [دوودل] لە كتيبيك كە هشتا نەخويندراوئەو.
 زەرد: [لە خەيالى ئازايدا] لە خەونىكى نەبينراو!
 سوور: بىر و بۆچوونىك خەريكە لە دوور دوورەو بەرەو مېشكم دى و لە
 ترافىكلايتدا گىرى كردووه. دەرفەتم بدەنى بىرىكى لى بكمەو.
 رەش: بۆ ئاگەدارى، بۆ ئاگەدارى، جەنايبان خەرىكن بىر دەكەنەو... [بە
 سەوز] چاكتىر دەرفەتە بۆ پيشدەستىكردن! [تەرەكەى بۆ درىژ
 دەكا] ئەوئەتان دەويست، وا نىيە؟
 سەوز: من ناچار نىم وەلامى هېچ كەس بدەمەو.
 زەرد: تۆ بەلئىنت دابوو.
 سەوز: من بە كرىگىراوى هېچ كەس نىم گيانە. كارى هەلە، گەرانەوئەى تىدا
 رەوايە.
 رەش: تۆ رقت لە سىندووقەكەت بوو.

سهوز: من رقی دنيا م لهو كونه رځويي به، ئه مه يان له جي خوي، به لام
چوزانين سبهيني چي دهقه ومي؟

رهش: سبهيني كه رځونامه كان له سهريان نووسي، تي دهگه ي!

سهوز: ئيمه هيچ خاليكي هاوبه شمان نيه!

رهش: ئاي، خو تا ئيستا دهتگوت خالي هاوبه شمان زوره. [به زهره] ئوه
چي دهلي؟

زهره: جه نايان ترساوه!

سهوز: [به سوور] به لي، جه نايان نه ترستن و منيش ئاقلتر!

زهره: مه به ستت ئوه نيه. تي دهگه م، هر چيه كه بيت له سندووقه كه دايه.
تو سندووقه كه ي خو ت خو ش دهوي.

سهوز: هه مو شانازي به كانم لهو سندووقه دان.

زهره: هر بځيه ش پشتمان بهر دهده ي؟

سهوز: شوناس و پيناسه كه ي من ئهو سندووقه يه! من له هر كوټيه كه بم، له
قوولايي دلوه له گه لئاندام. به لام له هر كوټيه كه بم، ناچارم
سندووقه كه م بپاريم.

زهره: هينده خو ت به رابردو ته وه مه به ستته وه!

سهوز: من بير له داهاتوو ده كه مه وه، ده مه وي ئه گه دنيا يه كي با شترم له
پيش نه بي، به لاي كه مه وه ژياني پيشووم نه دوريم. ده بيني؟ ئه م
سندووقه وه كو زنجيريك به لاقمه وه به ستراره.

رهش: [بي ئوقره] ئه و زنجيره بپسينه!

سهوز: زنجير ئه گه ر پسا يا، خوي ده پسا، پويست ناكا ناموژگاريم بكه ي.

رهش: شاياني نيه!

سهوز: ئهوه کارێکی زۆر قوڤره که جهنابتان چاکه و خراپهه م فیر بکهن.
پهش: کێ باسی فیرکردن و نهکردنی کردوه، جهنابتان هه موو شتییک
دهزانن.

زهرد: [به سوور] تۆ چی دهلێی؟

سوور: جاری هیچ.

زهرد: تۆ کاتت زۆر بوو.

سوور: نه خیر کهم بوو.

پهش: تۆ له گه لماندايت، وا نیه؟

سوور: هیندیک شت هه ن که بۆ گوتن ناشین [به زهرد] چه که که ده که ویتته
دهست کێ؟

زهرد: چه که؟

سوور: ده که ویتته دهست یه کیکمان، دهزانم. به لام کاممان؟

زهرد: پیشبینی نا کرێ.

سوور: گرفته که ریک ئه ویه. چوزانین ئه و که سه ی چه که که ی ده که ویتته
دهست، به ته ما نییه جیی ئه و بگریته وه؟

پهش: ئه وه چی دهلێ؟

سوور: چاک دهزانی چی دهلیم، بۆ نمونه هه ر خودی خۆت! ئه گه ر
چه که که ت بکه ویتته دهست، چی ده که ی؟

پهش: من؟

سوور: هه ر له کۆنی کۆنه وه گوتوو یانه: هه ر خراپیک ده روا خراپتریک ی به
دوادا دی.

زهرد: چه که که توور هه لده دهین!

سوور: ئیستا واماڤ پئی ده لئی، به لام ئه و که سهی چه کی بکه ویتته دست،
له وانهیه فریئی نه دا.

رهش: ئه دی ئیمه هاوړیئی یه کتری نین؟

سوور: هاوړیئی؟ ئه وهندهی من ئاگام لئییه، تو هیچ حهز له چاره مان ناکه ی.
دوور نییه بته وئی دارونه دارم زهوت بکه ی.

رهش: [گئیز] سهر دهر ناکه م.

سوور: تاقه هزر و بییری که سیکی وهک تو ئه وهیه که بچی له وانی تر که متره
و دهیه وئی وا نه بی. جا چ له وه باشتر که چه کیشی بکه ویتته دست.

زهرد: راست و رهوان بیدر کینه که گومانته هییه.

سوور: نا، گومانم نییه، دلنیام! [ئاماژه بو رهش دهکا] ئه م کابرایه پلانیکه
ههیه!

رهش: خه ریکه هییدی هییدی بروام به خو م ده بی [ئاماژه بو خوئی دهکا] ئاخر
له م سهروسه کوته دهوشیتته وه؟

سوور: تو بهر له هه موومان ته وره کهت هه لگرت. بهر له هه موومان
سندووقه کهت شکاند. بو؟

رهش: له بهر ئه وهی ...

سوور: له بهر ئه وهی پلانیکت ههیه! [به زهرد] من ئاماده نیم گوئی له مستی
که چه روگوچه ریک بم.

زهرد: به لام ئیستا گوئی له مستی که سیکی لهو خراپتری.

سوور: من ئاماده نیم یارمه تیی که سیک بدهم که به ته مایه سبهینی له سهرم
بدا!

زهرد: ئه م قسانه هه مووی خه یالپه روه رییه، به هانهیه! بچی دوا یین قسه ت
ناکه ییت؟

سوور: دہزانی چیبہ؟ من سندووقہکھی خۆم خوش دەوی و ئا!
زەرد: ئەدی مایهپووج دەرئەچوو بوویت.
سوور: دەتوانم سەرلەنووی دەست پی بکەمەو، هیشتا برۆکەیهک بایهخم
ماوه، ئادی دەتوانم سەرلەنووی دەست پی بکەمەو.
رەش: [لە زەرد دەپارێتەو] تۆ شتیکی پی بلی.
سوور: ئادی ئامۆژگاریم بکە، رینوینیم بکە، هیندیک کەس هەن کە بەس
دەزانن قسە بکەن، هیندیک کەس هەن کە تەنیا بۆ قسەکردن
خولقاون.

زەرد: مەبەستت کتیە؟
سوور: مەبەستم ئەو کەسەیه کە قسە زلتەر لە زاری خۆی دەکرد!
زەرد: من هەرچی بکەم گوتوو، بروام پییەتی!
سوور: فەرموو، چاوەرپی چیت؟ بۆ راوەستاوی؟
زەرد: [توورە] من وەکو تۆ نیم... [بە رەش] بمدەرئ، بمدەرئ! [بە سوور]
من تەنانەت چرکەساتیکیش دوودل نەبووم.
[تەوەر بە دەست بەرەو سندووقەکھی دەروا]
سوور: تکایە چەپلەئی بۆ لی دەن، کاکم بە تەمایە بییته پالەوان، چەپلەئی بۆ
لی دەن...

زەرد: [هاوار دەکا] بەسە!
[بیدەنگییەکی درێزخایەن، زەرد سەری شۆر دەکاتەو، لە جیی
خۆیدا وشک دەبی، بیدەنگی پرە لە نیگەرانی].
رەش: [بە نیگەرانییەو] تۆ دئیت، وا نییە؟ [هیچ وەلامیک نییە، رەش دلی
خۆی دەداتەو] تەماشای چەند کەرم، قسەئی تیدا نییە کە دئی!

زەرد: تازە چ سوودیکی ھەبە؟ ھەموو شتیک خراب بوو.

رەش: ھیشتا خراب نەبوو، من و تۆ ھیشتا ھەین.

زەرد: من و تۆ چیمان لە دەست دئ؟

رەش: ھەموو ھیز و گور و تینمان دەخەینە کار.

زەرد: ئەو سەردەکەوئ، بیگومان ھەر ئەو سەردەکەوئ. دەزانی چ دۆزەختیک

چاوەریمان دەکا؟

رەش: [دەنەرتیئ] کەواتە... دۆزەخ بەس ھیی منە؟

زەرد: ھەول بدە قسە ماقوول بکە. ھەول بدە لە ھەلومەرج تئ بگە.

رەش: ھەلومەرجی چی؟ من تەنیام... [ھاوار دەکا] ئیو چیتان بەسەر

ھینام؟

سەوز: ئیمە قەرزاری ھیچ کەس نین گیانە. بەم رەفتارەت خەریکی

سووکایەتیمان پئ دەکە!

[رەش بە خۆراگرییەو بەزێک دینتە سەر لیو، تەرەکە ھەلدەگرئ و

بەرەو زەرد دەروا.]

رەش: ھائئ، بیگرە. بیشکینە.

زەرد: ناتوانم.

رەش: [شیتانە] کەواتە من دەیشکینم!

زەرد: [پیشی پئ دەگرئ] من نایەلم.

رەش: [بە ھەرەشەو] لاچۆ!

سوور: ئای لەم شەقاویە!

رەش: ئیو ئەم کارە ناکەن، ھا؟ کەواتە من دەیانشکینم.

زەرد: ئەم کارە بکە، تف لە ناوچاوت دەکەم.

پهش: [هاوار دهکا] لاچو!

سهوز: تو خهريکه وهزعهکه قوړتر دهکهی.

پهش: فززه مهکه!

سوور: ده فهرموون دهی. که دهمگوت چهکی بکهوږته دهست، مهبهستم رټک
نهمه بوو.

زهرد: نهمه ر سندووقهکان بشکینی، قسهکهی نهو راست دهردهچی! چوڼ
چاوهپړی یارمهتی کهسانیکیت که بیزارت کردوون؟

سوور: راسته. راست دهکا.

پهش: [خاو بووهتهوه] نهدی چی بکهم؟ پیم بلین چی بکهم؟

سهوز: [لهسه رهخو] ههول بده سندووقهکهت چاک بکهیتهوه!

پهش: ههرگیز!

[بیدهنگی. ههراکام له سووچیک و بیر دهکهنهوه.]

پهش: چهندی ماوه که له شیر بقوږینی؟

[بیدهنگی. هیچ کامیان وه لام نادهنهوه.]

پهش: [بی ئوقره] روههلات له کام لایه؟ [ویسته. هه ر له ناکاو] نهوه بو
دانیشتون و تهماشام دهکهن؟

سهوز: تو لیمان قهس و توورپهیت گیانهکه م. من له قوولایی دلوه داخدارم.

پهش: نهم قسانه چ دهردی له من دهوا دهکهن؟

[بیدهنگی، سهوز به هیواشی هه لدهستتهوه.]

سهوز: باو و باپیرانم تیکرا مجپوری گورستانهکان بوون و هه ر له
بهریبه یانهوه تا درهنگی شهوان، دوعا و نزیان دهکرد. باوکم روژی
دوو چار نوژی ترسی دهکرد. منیش یه کهمین شتیک که فیرو بووم

نزای غوربەت بوو. من هەموو کات لەناو بەردەنوووسەکاندا ون و بۆ
سەرۆشویین بووم... لەناو تۆمارە کۆن و پواوەکاندا... لە ناو خەتە
خواروختیج و هیشتا نەدۆزراوەکاندا...

زەرد: [هەر لە ناکاو دەنەریئێ] ئەو بۆ پەشیمان بوونەتەو؟ بۆ؟

سەوز: لەسەرەخۆ گیانە، لەسەرەخۆ. سەندوو قەكەى تۆ هەرچۆنێك بێت لە
هێی من خراپتر نییە.

زەرد: تۆ چۆزانی؟... لەویدا شیعەر بەس هاوکیشەیهكە و زۆر كەسێش خەمی
ئەویانە كە بۆچی خۆشەویستی بە سەلفە نییە.

سەوز: من ددان بەویدا دەنیم كە لە شرۆڤەى نوێخوێزان سەر دەرناكەم.

زەرد: پاره، بڵیندگۆ، چرای رەنگاوریەنگ، كەرەستەى ئۆتۆماتیک، فیلمی
قۆز، ئەو كارپێكخەرانی كاریك دەخەن یان تەنانەت ئەو كارەیش
ناكەن، خشتە، خشتە، ئاشنا و رۆشنا، نەختی قەرز ئاسا،
كۆوارەكان... دەلالەكان! قیستەكان!

سەوز: سۆز؟

زەرد: هێچ!

سوور: هاوپییهتی؟

زەرد: هەر باسی مەكە!

سەوز: ئەدى چۆن بە تەمايت بگەرییتەو؟

[وێستە. زەرد لێقەوماو و پەریشان]

زەرد: هات و نەهاتە، لەوانەیه بگەریتمەو و هەر لە ناووه دەست بە هیندیک
چاكسازی بكەم.

سەوز: من زۆرم بێر لێ كردوو تەو. من بەپێچەوانەو، هێچ رێی گەرانەووم
نییە. گەرانەو بۆ من رێك وەكو مەرگی ناکاوه.

زەرد: بەراست؟

سەوز: بەلێ، لەلایەکی ترهوه ئەم هەله هەموو کات هەلناکهوێ.

سوور: مەبەستت ئەوهیه که...

سەوز: ئەدی ئەتۆ؟

سوور: من لە راستیدا، بە گومانم.

سەوز: گومانەکهی تۆ منیشی خسته گومانهوه.

زەرد: [لە ناکاوی بەلام نابێ. ناشی... قەت قەت ناشی، بۆ چاککردنهوهی ئەم

بارودۆخه دهبی له دهسهلات نێزیک بینهوه، ئەمەیش خۆی له خۆیدا

جۆریکه له هاوکاری.

سەوز: باشتەرە بلێت پیکهاتن.

سوور: یانی سازان!

زەرد: که من هیچ ئەهلی ئەمیان نیم. وەرن با زیاتر بیر بکهینهوه.

پەش: [ئومێدهوار] ئادی، زەختیشمان کهمه.

زەرد: ئێمه لهو سندووقانه هاتینه دەرەوه، لەبەرئەوهی جێمان نەدەبووهوه.

سەوز: بەلێ، تەقربەن.

زەرد: نەخێر، تەحقیقهن. کهواته با کاریک بکهین، وەرن هەر بۆ تاقه

جاریکیش بووه، با کاریک بکهین.

سوور: ئەمەیش سەودایهکه و گرانمان لەسەر دهوهستی.

سەوز: نا... گیانی دلم. ئەگەر هاتوو شکستمان هینا، دەتوانین سەرلهنوێ

سندووقهکان دروست بکهینهوه.

سوور: دهکری، بەلام ئیتر سندووقهکانمان نابنهوه سندووقی جاران. ئەم

جارهیان تەنگتر و خەفەتر دەبن. بەشکم قفلێکی چەند کیلۆبیشیان

لی بدری!

سهوز: راست دهکھی، هیچ سوودیکی نییه.

[هه موویان سارد دهنه وه. بیدهنگی. سوور پیاسه دهکا.]

سوور: هه رچهند زۆرتتر بیر له سندووقه کهم دهکه مه وه، زیاتر رشانه وهم دی. له ویدا هیچ رییه کی ئابروومه ندانه بۆ په ره پیدان به ژیان نه ماوه. ژیان له و سندووقه دا، پيشبرکئییه کی بهرده وامه که هه موو جوړه فیئل و تروکه له که یه که تیدا ئازاده. دهستگه کانی مروفسازی، بلاوکردنه وهی قسه وقسه لۆک، فتکردن، بارهینان، پشکنین، باج، بهرتیل! دهبی خۆت بشاریته وه، دهبی پی بکه نیت، دهبی بگریهت، دهبی ئومیده وار بیت و فرتوفیئل به کار ببهیت، بهس درووده له سه و فرتوفیئل! گوو به و ژیا نه بیت!

زهرد: تۆیش ئه گهر بگه ریته وه هه ئه م شتانه ت له پيشه.

سوور: من ئه م شتانه ناکه م، هه ر بۆیه ش سهرنه که وتم.

زهرد: کهواته وهره، وهره با سهرله نوئ دهست پی بکهینه وه.

سهوز: ئه گهر تۆز قالیک دلنیا بیمان هه با...

رهش: چ کفنی کمان بۆ دهکرد!

سوور: نا، ئه و به هیزتره! به پیویستی بزانی هه هه موومان ته فروتوونا دهکا.

زهرد: ناتوانی! ئه و پیویستی به که سانیک هه یه، کاری بۆ بکه ن.

رهش: له لایه کی تره وه، ئه گهر ئیمه نه بین، خۆی به سه ر کیدا فش بکاته وه؟

سهوز: سهیره، زۆر سهیره، ئه م قسانه م گه لیک ئاشنا دینه بهرگوئی.

سهوز: بیت وا نییه پيشتر به کترمان بینیه وه؟

زهرد: نازانم.

سەوز: ھىچ بە دوورى نازانم.

زەرد: يانى ئىمە ھىندە گۆراوين؟ ھىندە گۆراوين كە يەكتىرى نانسىنەوہ؟

سوور: چ شتىك بووہتە ھۆى ئەوہى ھىندە بگۆردىين؟

رەش: ئەم سىندووقانە.

زەرد: ئەم سىندووقانەى... كە بەسەرماندا سەپىندراون.

رەش: دەبى ھەر ھەموويان تىك بشكىنن.

سوور: ئادى، دەبى كارىك بكەين.

زەرد: كەواتە با كارىك بكەين!

ھەر چواريان: بەر لەوہى كەلەشىر بقووقىنى!

زەرد: كاتمان كەمە.

سەوز: دەبى بەر لە ھەموو شتىك ناكۆكىيەكانمان لەناو بەرىن...

كۆبوونەوہكەمان فەرمىيە... دەبى ئاشت ببىنەوہ.

سوور: [را دەگەينى] كۆبوونەوہى ئاشتى، كۆتايى پى ھات!

رەش: لەگەل يەكتردا چەند چاك و تەباين.

سەوز: دەى، سەرەتا جەنابتان دەست پى بكەن...

سوور: من...

زەرد: سەرەى جەنابتان بوو.

سوور: ئادى، من! ئەمن!

[تەرەكە ھەلدەگرى و بە دەورى سىندووقەكەيدا دەخولپتەوہ.

تەرەكەى ھەلدىنى، ئەوانى تر، ھانى دەدن.]

ھەرسىكيان: دەى باجم دەى بيشكىنە...

رەش: بيشكىنە!

سوور: نایشکیتم.
 هەرسیکیان: بیشکینه!
 پەش: تا گوروتینت لە بەرە...
 زەرد و سەوز: بیشکینه!
 سوور: نایشکیتم.
 هەرسیکیان: بیشکینه!
 زەرد: ئەم سندوقە زیندانە!
 پەش و سەوز: بیشکینه!
 سەوز: تابووتیکی گرانە!
 پەش و زەرد: بیشکینه!
 سوور: نایشکیتم!
 هەرسیکیان: بیشکینه!
 سوور: نایشکیتم! [بە هەناسە بێکیۆه تەورەکەیان بۆ درێژ دەکا] چۆن بزانی
 کە سندوقەکەم شکاند، خاوەنی قسەى خۆتان دەبن؟
 سەوز: بڕوامان پێ ناکەیت؟
 سوور: چۆن بزانی پشتم بەر نادەن؟
 زەرد: چۆن بزانی کە تۆ خۆت پشتمان بەر نادەى؟
 سەوز: چۆن بزانی کە هەمووتان پشتم بەر نادەن؟
 سوور: ناکرێ، ئەو فشه و گالتهیه. ئاوا ناکرێ.
 سەوز: دەبێ رینگهیهکی تر بدۆزینەوه.
 پەش: بۆ خاتری خوا، زوو کەن.
 زەرد: من بیریکم کردووهتهوه.

سهوز: منیش.

سوور: منیش.

زهرد: من هه‌لپه گرتوومییه‌تی و ناتوانم نه‌ی‌یم.

سهوز: هه‌لپه‌ی من له هیی تو که متر نییه.

سوور: هیی من پئوهندی به چاره‌نووسه وه هه‌یه.

سهوز: من رای ده‌گه‌یه‌نم.

زهرد: من هوشدارییتان دده‌می.

سهوز: به بۆچوونی من باشتره که...

سوور: به بۆچوونی منیش. هه‌فالان، هاو‌نیشتمانانی به‌ریز...

سهوز: قسه‌ی من له‌مه‌ر شکاندن سندوقه‌کانه.

سوور: منیش له‌مه‌ر شکاندن دده‌ویم.

زهرد: له تیکشکان!

سوور: ئەم به‌نامه‌یه خه‌ریکه راسته‌وخۆ بلاو ده‌بیته‌وه.

زهرد: سه‌ره‌تا من بیرم کرده‌وه.

سهوز: سه‌ره‌تا من به ناکام گه‌یشتم.

سوور: سه‌ره‌تا من لیکم دایه‌وه.

زهرد: ئیستا که جه‌نابتان به په‌له‌ن، فه‌رموون.

سهوز: نه‌خیر جه‌نابتان فه‌رموون.

زهرد: نه‌خیر جه‌نابتان سه‌وه‌رمانن.

سهوز: من هه‌ره بچووکى ئیوه‌م.

زهرد: من هه‌ره هه‌ره بچووکى هه‌ر هه‌مووتانم.

په‌ش: ئه‌رئ ده‌ست پئ ده‌که‌ن یان نا؟

سوور: مهیکه نه ههرا، بیدهنگ بن.
 زهرد: بیدهنگ بن، مهیکه نه ههرا.
 سهوز: ددانه دهسکردهکاتم له کوپین؟
 سوور: بۆ ئاگه داری، بۆ ئاگه داری. هه مووتان گوئی بگرن.
 سهوز: هه ر وهکو هه موومان ده زانین...
 سوور: ئه وه بیان ده زانین!
 زهرد: به لئی، گویمان لیته.
 سوور: چاومان لیته.
 سهوز: دووپاتی ده که مه وه. ئه ری چیم ده گوت؟
 زهرد: دووپاتی بکه وه. ئه ری چیت ده گوت؟
 سهوز: عه رزی هه مووتان ده که م که من وای بۆ ده چم...
 پهش: چهند باشه که ده چیت!
 زهرد: دم خۆش.
 سوور: ئافه رین.
 زهرد: سهت ئافه رین.
 سوور: هه زار ئافه رین.
 سهوز: که واته ده گهینه ئه و ئاکامه...
 پهش: چهند خۆشه که به ئاکام ده گهین.
 زهرد: هاوده نگم. هاوده نگن؟ هاوده نگم.
 سوور: ده ستت ده گوشم. ده ستم ده گوشن؟ ده ستتان ده گوشم.
 زهرد: له دووره وه!
 سوور: له نیژیکه وه.

رەش: خوايە ھاوار...

سەوز: كەواتە بەو ئاكامە گەپشتىن كە... ئەرەجى باسى چىمان دەكرد؟

سوور: بە راست باسى چىمان دەكرد؟

زەرد: داوئل.

رەش: سىندووق.

سوور: تەور.

زەرد: خۆرەتاو.

سوور: خۆرەتاو.

رەش: خۆرەتاو.

[كەلەشىر دەقوئىنى. ھەموويان وشك دەوھەستىن. وئىستە. جارىكى تر قوقەي كەلەشىر. ھەرسىكىيان پىشتاوپىشت بەرەو سىندووقەكانيان دەكشىنەوہ.]

رەش: [ھاوار دەكا] ناھىلەم. من ناھىلەم بگەرپىنەوہ. ناھىلەم.

[ئەوان دەكشىنەوہ. كەلەشىر دەقوئىنى.]

سوور: رۆژىك لەوانەيە بگەرپىنەوہ.

رەش: [دەقىزىنى] كەي؟... كەي دەگەرپىنەوہ؟

سەوز: بېروا بگە، ئەم دەرفەتە لەبار نەبوو.

زەرد: خوات لەگەل. قەت قەت لە بىرت ناكەين.

[رەش دەكەويتە سەر چۆك. ئەوان لە سىندووقەكانى خۆياندان.]

سەوز: بەر لەوہى ناچارى بگا، سىندووقەكەت سەرلەنوئى دروست بگەوہ!

[دەرگەي سىندووقەكانيان دادەخەن. رەش بە كاوہخۆ دەگرىەت لە

تارىكىدا، قاقايەكى ترسناك دىتە بەرگوئى. رەش شىتانه دەست بۆ

تەورەكە دەبا و ھەلى دەگرى و بەرەو تاريكى دەنە پىنى.

رەش: من ھىشتا ھەم. ھىشتا لىرەم.

[داوھل لە تاريكىدا و جوولەى وشك و بە دەموچاوە ترسناكەكە يەوھ

دپتە پيشەوھ. رەش دەبىنى و رادەوھستى.]

داوھل: سەيرە، لىرە ديارە باسوخواسيك ھەبووھ... [تفەنگەكەى ھەلدپنى]

ديارە نيازپاكيم كەلكى نابەجپى لى وەرگيراوھ... ديارە خەونەكەم

راست بووھ! [پىي بەرز دەكاتەوھ و لە زەوى دەكوتى] چۆك دادە!

[رەش، سەرى با دەدا.]

داوھل: كرىنۆش، كرىنۆش بەرە!

[رەش سەرى با دەدا.]

داوھل: تا پىنج دەژمىرم و لەوھيش زياتر كاتت نادەمى. بەس پىنج ژمارە.

ھەر ئىستاش دەست پى دەكەم: يەك... دوو...

رەش: [دەقىژپنى] خۆرەتاو. خۆرەتاو.

[شانۆ تاريك دەبى]